საქართველოს რესპუბლიკა

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

პარასკევი, 30 დეკემბერი, 2011 წელი.

№245 (6876)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge ვებ გვერდი: www.open.ge ფასი 50 თეთრი.

ხელისუფლება და „ქირვეული ბავშვი“, ანუ 98-დღიანი „შავი“ ანეკდოტი

3

ბიძინა ივანიშვილის პრესსამდივნის განცხადება

საფრანგეთის მოქალაქის პასპორტი ჩააბარა

ბიძინა ივანიშვილი უარს ამბობს საფრანგეთის მოქალაქეობაზე.

საფრანგეთის მოქალაქეობის შეწყვეტის თხოვნით ბიძინა ივანიშვილმა გუშინ ოფიციალურად მიმართა საქართველოში საფრანგეთის საელჩოს და საფრანგეთის მოქალაქის პასპორტი ჩააბარა.

როგორც ცნობილია, 26 დეკემბერს ბიძინა ივანიშვილს შეუწყდა რუსეთის მოქალაქეობა და ამ დრომდე მხოლოდ საფრანგეთის მოქალაქის სტატუსით სარგებლობდა.

პადოშიზაცია...

3

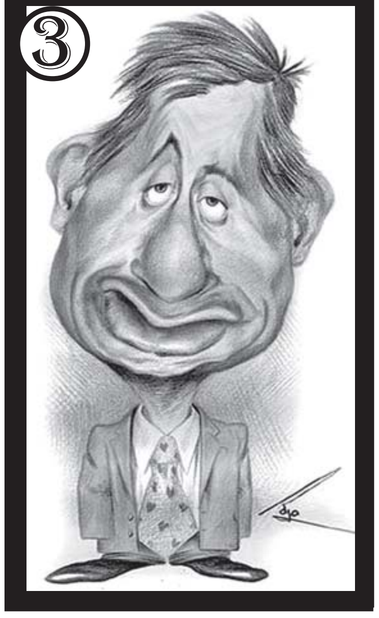

შენ მარახოდმლობა თქვი, თორემ კინტოურს რა უნდა?

4

წინსვლის გაცამტვერებული მითი

5

მოსკოვიდან — უხვი ნადავლით

14

დედაქალაქი დრაკონსაც მეფური სუფრით შეეგებება?

3

9

კონკიას ახალი თავგადასავალი

საახალწლო სიყვარული

8

დავდივარ თბილისის ქუჩებში...

7

ინფორმაცია

გიორგი ვოლსკი: თუ სან-მარინოსა და აფხაზეთს შორის რაიმე გარიგება ხდება, ამის შესახებ საგარეო საქმეთა სამინისტრომ უნდა განაცხადოს

საზოგადოებრივი მოძრაობა „ქართული ოცნების“ გამგეობის წევრის, ექსპერტ გიორგი ვოლსკის განცხადებით, „თუ სან-მარინოსა და აფხაზეთის ურთიერთობების მხრივ რაიმე საგანგაშო ხდება, ამის შესახებ ინფორმაცია, პირველ რიგში, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრომ და ელჩმა სან-მარინოში კონსტანტინე გაბაშვილმა უნდა გაავრცელონ“.

ამის შესახებ ვოლსკიმ „პირველს“ ზოგიერთი მედიასაშუალების მიერ გავრცელებული იმ ინფორმაციის კომენტირებისას განუცხადა, რომლის თანახმადაც, სან-მარინო, რომლის საპატიო კონსული საქართველოში ბიძინა ივანიშვილია, აფხაზეთთან ურთიერთობებს ამყარებს.

„თუ სან-მარინოსა და აფხაზეთის წარმომადგენლებს შორის მართლა გარკვეული მოლაპარაკებები მიმდინარეობს, ეს ჯერჯერობით არ გვაძლევს საფუძველს ვიფიქროთ, რომ სან-მარინო აფხაზეთის აღიარებას აპირებს. მეორეც, ჩემთვის ძალიან საკვირველია ის გარემოება, რომ ჩვენ ამის თაობაზე არავითარი ინფორმაცია არ გვაქვს ჩვენი ელჩისგან სან-მარინოში, ბატონი კოტე გაბაშვილისგან და მის მიმართ არავითარი შეკითხვები არ ისმის“, — განაცხადა ვოლსკიმ.

ვინ როგორ ხედავს

მან დეპრესიაში მყოფი ერი გამოაცოცხლა

რამდენიმე ხნის წინათ დაფუძნდა „ქართულ-აფხაზური და ქართულ-ოსური სახლი“, რომლის მთავარ მიზანს წარმოადგენს აფხაზი, ოსი და ქართველი ხალხების დაახლოება და ნდობის აღდგენა. ამ სამოქალაქო მოძრაობის თავმჯდომარეა ლეიბორისტული პარტიის ერთ-ერთი ყოფილი ლიდერი ნესტან კირთაძე.

„ღრმა დეპრესიაში მყოფი ქართველი ერი, რომელიც ერთმანეთს გრიმასებით ესაუბრებოდა, გამოაცოცხლა, იმედები ჩაუსახა ადამიანმა, რომელიც ცნობილია ქველმოქმედებით, ქართული საქმეების კეთებით, ეს გახლავთ ბიძინა ივანიშვილი, რომელმაც საქართველოს აუგო ათასწლეულის პროექტი — სამების ტაძარი, სვეტიცხოვლის შემდგომ ამ რანგის ტაძარი არ აშენებულა საქართველოში. კარგად მახსოვს, რაც შევარდნაძემ თქვა: ეს ტაძარი ააშენა ერთ-ერთმა ბიზნესმენმა, რომელსაც თავის აფიშირება არ სურს. მისი სხვა მრავალი ნაღვაწი დღევანდელმა ხელისუფლებამ მიიწერა (შევარდნაძე გაცილებით პატიოსანი იყო ამ მხრივძ.

ისტორია არაფერს მალავს. ეს ადამიანი უცებ შემოვიდა პოლიტიკურ სივრცეში, რამაც საზოგადოების გამოცოცხლება გამოიწვია როგორც ქვეყნის შიგნით, ასევე ქვეყნის გარეთ. ადამიანებს გაუჩნდათ იმედი ბიძინასადმი. ბუნებრივია, ამ დროს უნდა დამსხდარიყო სრულიად ქართული ოპოზიციური სპექტრი და უნდა ემსჯელა, შეიძლებოდა თუ არა ამ ადამიანთან კონსულტაციები იმისთვის, რომ ახალი მიდგომები შეეთავაზებინათ ქართული საზოგადოებისთვის. ლეიბორისტული პარტიის ლიდერმა შალვა ნათელაშვილმა ვერ დაინახა ბიძინა ივანიშვილი, როგორც რეალური ფაქტორი, რომელმაც პრაქტიკულად შეცვალა პოლიტიკური სიტუაცია საქართველოში. ბიძინა ივანიშვილი უამრავ კეთილ საქმეს აკეთებს და თუ მადლობას არ გადავუხდით, მოდით, ნუ გავლანძღავთ. იმაზე დიდ ქართულ საქმეს თუ ვინმე გააკეთებს საერო სივრცეში, გააკეთოს და ჩვენ ყველა მადლიერი ვიქნებით, — ამბობს ქალბატონი ნესტან კირთაძე.

ნინო კურტანიძე

პროგნოზი

რას გვიწინასწარმეტყველებენ... ეკონომისტები

2011 წელი დაგვამახსოვრდება ევროზონის ლიდერების უსუსურობით, ვალებთან დაკავშირებულ კრიზისთან მიმართებაში, აქციით „დაიპყარი უოლსტრიტი“, პანიკით საფონდო ბირჟაზე, პლანეტის ყველაზე სტაბილური ქვეყნების და ბანკების რეიტინგის დაცემით, აგრეთვე, ამერიკის სახელმწიფო ვალის ზრდით, ბელორუსიის რუბლის დევალვაციით და პლანეტის მთლიანი შემაჯამებელი საფონდო ინდექსის დაცემით.

მას გარდა, მსოფლიოს ეკონომიკაზე ძლიერი ნეგატიური ზემოქმედება უდავოდ ბუნებრივმა კატაკლიზმებმაც იქონია: მიწისძვრებმა იაპონიაში, ტორნადომ ამერიკაში, წყალდიდობამ ტაილანდში და სხვა უბედურობებმა, რომლებიც სადაზღვევო კომპანია Swiss-ის გათვლებით, მსოფლიო ეკონომიკას 350 მლრდ. დოლარი დაუჯდა. ასევე შესუსტდა რუსეთის პოზიციები. მიმავალი წელი ისეთი მძიმე არ იყო რუსეთის აქციათა ბაზრისთვის, როგორც კრიზისული 2008-09 წ.წ., თუმცა ექსპერტთა აზრით, ჩვენ ჯერ აისბერგის მწვერვალს ვხედავთ მხოლოდ. უწყებათა ცნობით, რუსეთიდან წელს, 85 მლრდ. დოლარის გადინება მოხდება, რაც ორჯერ მეტია, ვიდრე ერთი წლის წინათ. რუსული კომპანიები კვლავ უცხოეთში მიდიან ლიკვიდურობის საძებნელად. როგორც ექსპერტები აღნიშნავენ, დღეს ჩვენ საქმე გვაქვს ისევ იმ სისტემურ კრიზისთან, რომელიც სამი წლის წინათ დაიწყო, და, რადგანაც, ვერც ევროპას და ვერც ამერიკას ვერ გადაუწყვეტიათ პრინციპული ზომების მიღება, მსოფლიოს მოუწევს პერმანენტული კრიზისის პირობებში, და, შესაძლოა მეორე დიდ დეპრესიაში ცხოვრებასთანაც კი შეგუება. „ჩვენ საშიშ ფაზაში ვიმყოფებით, მსოფლიო ეკონომიკის თავზე ჭექა-ქუხილის ღრუბლებმა მოიყარეს თავი. მე ვშიშობ, რომ მსოფლიოს ემუქრება დაკარგული ათწლეული“, — განაცხადა ცოტა ხნის წინათ МВФ-ის მეთაურმა ქრისტიან ლაგარდმა.

ტრადიციის მიხედვით, ეკონომიკური ზრდის ყველაზე ოპტიმისტურ პროგნოზებს საერთაშორისო ორგანიზაციების წარმომადგენლები იძლევიან, თუმცა ამჯერად მათი პროგნოზებიც არცთუ ისე სასიხარულო იყო, როგორც ადრე. აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ დეკემბერში, ამგვარი ორგანიზაციების უმეტესობამ, მნიშვნელოვნად გააუარესა პროგნოზები. საერთაშორისო სარეიტინგო სააგენტოები, როგორც წესი, ცეცხლზე ნავთსასხამდნენ. ისინი რეგულარულად ესხმიან თავს მსოფლიოს ყველაზე სტაბილური ეკონომიკების (დიდი ბრიტანეთის, გერმანიის და საფრანგეთისძ სუვერენულ რეიტინგებს. ამასთან, ექსპერტები ამტკიცებენ, რომ იმავდროულად სააგენტოები არ რისკავენ და არ წევენ დაბლა ამ ქვეყნების სარეიტინგო მაჩვენებლებს სპეციალურად, რათა არ გამოიწვიონ პანიკა საფონდო ბირჟებზე. თუმცა თხოვნები იმის თაობაზე, რომ „არ არყიონ ნავი“ სარეიტინგო სააგენტოებზე არასოდეს ჭრიდა: რად ღირს მარტო წლევანდელი აშშ-ს და იაპონიის რეიტინგების დაქვეითება.

საერთაშორისო ორგანიზაციების დეპრესიული განწყობების მთავარი მიზეზი ევროზონის სავალო კრიზისია. კავშირის ქვეყნები, ექსპერტთა აზრით, წინასაარჩევნო რიტორიკაში გადავარდნენ, იმის ნაცვლად, რომ მომავალ კრიზისთან გასამკლავებლად შეკავშირებულიყვნენ. ასე მაგალითად, დიდმა ბრიტანეთმა გადაწყვიტა, რომ არ ღირს ბრიტანელი გადასახადების გადამხდელთა ფულების ხარჯვა ბერძნებზე. შედეგად, МВФ არ მიიღებს, როგორც მინიმუმ, იმ სახსრების მეოთხედს, რომლებიც ევროკავშირის ბოლო სამიტზე იყო გამოყოფილი დასახრჩობად განწირულთათვის. გერმანიასა და საფრანგეთში მოახლოებული არჩევნები ასევე მოახდენს გავლენას სარკოზის და მერკელის განცხადებების ტონზე და ისინი უფრო პოპულისტური გახდება. ამგვარად, ევროპაში ყველა ძველებურად თავისკენ გადაქაჩავს საბანს, რაც ჯამში საბოლოოდ და, ყოველგვარი მიზეზის გარეშე, მის გახევას გამოიწვევს.

საინფორმაციო სააგენტო „კაბადონი-8“

აღიარება

ქართველი მეცნიერები — რუსეთის აკადემიის წევრები

რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიამ ამ დღეებში თავის ნამდვილ წევრებად არჩია: **დგებუაძე იური იულონის ძე**, ბიოლოგიის მეცნიერებათა განყოფილება, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის ჰიდრობიოლოგიისა და იქთიოლოგიის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე; **გვიშიანი ალექსი ჯერმენის ძე**, დედამიწის მეცნიერების განყოფილება, რუსეთის აკადემიის გეოფიზიკური ცენტრი; **ბოკერია ლეონიდე ანტონის ძე**, ფიზიოლოგიისა და ფუნდამენტური მედიცინის განყოფილება, რუსეთის სამედიცინო აკადემიის ა. ნ. ბაკულევის სახელობის გულსისხლძარღვთა ქირურგიის სამეცნიერო ცენტრი; წევრ-კორესპონდენტებად არჩეულები არია: **იოსელიანი დავით გიორგის ძე**, ფიზიოლოგიისა და ფუნდამენტური მედიცინის განყოფილება, ინტერვენციური კარდიოანგიოლოგიის მოსკოვის სამეცნიერო პრაქტიკული ცენტრი (დირექტორი); **სალარაძე ვიქტორ ვლადიმერის ძე**, ურალის განყოფილება, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის ლითონების ფიზიკის ინსტიტუტი; **მინდელი ლევან ელიზბარის ძე**, საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილება, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის მეცნიერების განვითარების პრობლემათა ინსტიტუტი (დირექტორი).

საახალწლო ბაზრობა

დედაქალაქი დრაკონსაც მეფური სუფრით შეეგებება?

2012 წლის მოახლოება ყველაზე მეტად თბილისის ბაზრობებზე იგრძნობა, სადაც წინასაახალწლო ციებ-ცხელება უკვე პიკს უახლოვდება. როგორც მოვაჭრეები აღნიშნავენ, მომსვლელი უკვე ბევრია, მყიდველი — ჯერ ცოტა, თუმცა წინასაახალწლო ფასდაკლებები არც წელს იქნება, რადგან მოსახლეობა შობა-ახალი წლის სუფრის შესავსებად ბოლო თეთრებს დახარჯავს და 30-31 დეკემბერს კარგი ვაჭრობა ექნებათ.

ფასების ძველ ნიშნულზე შენარჩუნება აგრარულ ბაზრობებზე მოვაჭრეებს ვერც გიგი უგულავამ აიძულა, რომლის თაოსნობით თბილისის ყველა უბანში იაფი სავაჭრო ობიექტები მოეწყო. ამან ბაზრობების მოვაჭრეები, რომელთაც კლიენტები გარკვეულწილად შემოაკლდათ, მხოლოდ გაანაწყენა, თუმცა ახალ წლამდე დარჩენილ დღეებში ფასების კოსმიურ ნიშნულებამდე აწევა არ გადააფიქრებინა.

განაწყენებული მოვაჭრეები დარწმუნებულები არიან, რომ „ე.წ. „უგულავას იაფი ბაზრობებით“ არა რიგითი მოქალაქეები, არამედ ისევ უგულავას ახლობლები იხეირებენ“.

„ხალხს ჰგონია, თითქოს მერიამ მათზე იზრუნა. სინამდვილეში კი იმ იაფ სავაჭრო ობიექტებში ისევ ხელისუფლების ახლობლები დასაქმდნენ და კარგადაც იხეირეს“, — განაცხადეს „პირველთან“ საუბარში დეზერტირების ბაზრობის მოვაჭრეებმა, თუმცა თავი თავადვე იმით დაიმშვიდეს, რომ ბაზრობები თბილისის უბნებში მხოლოდ კვირაობით მოქმედებს და წინასაახალწლო ციებ-ცხელების დღეებში მოსახლეობა ისევ აგრარულ ბაზრობებს მიაწყდება“.

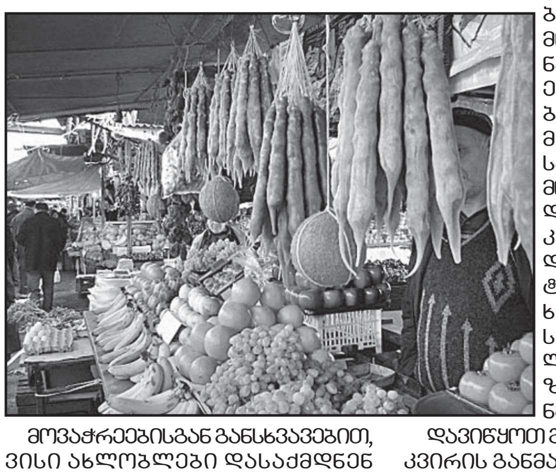

მოვაჭრეებისგან განსხვავებით, ვისი ახლობლები დასაქმდნენ „იაფ ბაზრობებზე“, თბილისელებს ნაკლებად აინტერესებთ. მათთვის მთავარი პროდუქტის ღირებულებაა და ის, რომ საახალწლოდ ფასებმა ისე არ მოიმატოს, რომ სადღესასწაულო სუფრა ცარიელი დარჩეთ.

„ქვეყანაში უმუშევრობა ყველაზე დიდი პრობლემაა, ამიტომ მოსახლეობისთვის ისიც დიდი შეღავათია, პროდუქტი 30-50 თეთრით იაფად შეიძინოს. საახალწლოდ თადარიგი დავიჭირე და ამიტომ, რაც ადვილად ფუჭდებადი არაა და ახალ წლამდე გაძლებს, აქ უნდა შევიძინო“, — განუცხადა „პირველს“ ერთ-ერთმა თბილისელმა.

მოსახლეობის იმ ნაწილს, რომელმაც უსახსრობის ან მოუცლელობის გამო „უგულავას ბაზრობებზე“ მისვლა ვერ მოახერხა, ბოლო წინასაახალწლო დღეებში მას აგრარული ბაზრობებისთვის მიმართვა მოუწევს, სადაც კიდევ უფრო მომატებული ფასები დახვდება, განსაკუთრებით იმ პროდუქტზე, რომელიც ტრადიციული საახალწლო სუფრისათვის განკუთვნილი კერძების მოსამზადებლად გამოიყენება.

დავიწყოთ გოზინაყით. ნიგოზი კვირის განმავლობაში 18-19-დან 22-23 ლარამდე გაძვირდა, საუკეთესო ხარისხის რაჭულ ნიგოზს კი 25 ლარადაც ყიდიან. რაც შეეხება თაფლს, დღეისათვის სუფთა თაფლი საშუალოდ 12-13 ლარი ღირს, მაგრამ ხვალ და ზეგ, მოვაჭრეების პროგნოზით, ის კიდევ 3-4 ლარით გაძვირდება.

რაც შეეხება ხორცპროდუქტებს, მიუხედავად იმისა, რომ ჯერ კიდევ შობის მარხვაა, ფასებმა უკვე 1-1.50 ლარით მოიმატა. მაგალითად, ვაგზლის მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ აგრარულ ბაზრობაზე 1 კგ ინდაურის ხორცი 9-11 ლარი ღირს, ღორისა და ძროხის — 9-13 ლარი, ხოლო ყველაზე მომცრო ზომის — 4-5 კგ გოჭის ფასი 50-60 ლარის ფარგლებში მერყეობს.

უკვე გაძვირდა ქათმის ხორციც და ბაზრობებზე მუხრანის ქათმის მყიდველს სადღეისოდ 1 კგ-ში 6.5 ლარის გადახდა მოუწევს, მაშინ, როდესაც ერთი კვირის წინათ მისი ფასი 5-5.5 ლარი იყო.

საშუალოდ 1 ლარით გაძვირდა ყველი. კერძოდ, 1 კგ ჭყინტი სულუგუნი — 10-11 ლარი, მეგრული სულუგუნი (მაგარი) კი 12-13 ლარად ღირს. ჭყინტი ყველის ყიდვა მსურველს ჯერჯერობით 8-9 ლარის ფარგლებში შეუძლია, თუმცა გამყიდველების პროგნოზით, 30-31 დეკემბრისთვის რძის ნაწარმი კიდევ უფრო გაძვირდება.

რაც შეეხება ტკბილეულს, როგორც ადგილობრივ, ისე იმპორტირებულ ხილზე ფასმა ასევე საგრძნობლად მოიმატა. კერძოდ, 1 კგ მანდარინის ფასი 1.50-2.50 ლარის ფარგლებში მერყეობს. 2-დან 3.5-4 ლარამდე ღირს ფორთოხალი. საშუალოდ, 30-50 თეთრით გაძვირდა კომში და ბროწეული, რომლის ფასი შესაბამისად, 3-4 ლარის ფარგლებში მერყეობს. 15-20 თეთრით გაძვირდა ბანანიც, რომელიც უკვე 70-80 თეთრი ღირს. ფასებმა ასევე მოიმატა როგორც ადგილობრივ, ისე იმპორტირებულ ვაშლზეც და სადღეისოდ დაახლოებით 2.50-5 ლარს შეადგენს. ჯერჯერობით არ გაძვირებულა ჩურჩხელა და მისი ფასი 1-2.50 ლარის ფარგლებშია.

ბაზრობებისგან განსხვავებით, პროდუქტების გაძვირებას არ გეგმავენ, მაგრამ არც გაიაფებას აპირებენ თბილისის სავაჭრო ქსელებში.

მოკლედ, საახალწლო ფასების მხრივ თბილისელებს სახარბიელო მდგომარეობა არც წელს ექნებათ, თუმცა, როგორც ჩანს, აგრარული ბაზრობების მოვაჭრეთა მოლოდინი წელსაც გამართლდება და ხშირ შემთხვევაში - ბოლო კაპიკებით, მაგრამ მაინც დედაქალაქი დრაკონს მეფური სუფრით შეეგებება.

თელარა გელანტია

არეული „რამსები“

პადოშიზაცია...

გახსოვთ, ალბათ, გენიალური იპოლიტეს ერთი კინოგმირი – „აი, კოლექტივი კი ვიცი, რაია მარა, „იზაცია“ რა არისო“? რაზედაც არანაკლებ გენიალური და ასევე კაი ხნის ცხონებული ეროსის კინოგმირი უპასუხებს – „მიგაბრძანებ ჩეკაში და იქ გაიგებ, რაც არის „იზაციაო“.

ჰოდა, მეც დაახლოებით ცხონებული იპოლიტესავით ვარ – აი, პადოში კი ვიცი, რაც არის (მაგისგან თბილისელი „საპოჟნიკები“, თავის დროზე მაგარ „პადმიოტკა-ნაბოიკას“ აკეთებდნენძ, მაგრამ ყოველგვარი ჩეკას, ანუ, იგივე სოდ-კუდში მიბრძანების გარეშე, მკითხველთან ერთად შევეცდები გავარკვიო, თუ რა შეიძლებოდა „ყოფილიყოს-იქნებოდა“, როგორც ჩემი მეგრელები იტყოდნენ, ეს „იზაცია“.

ალბათ, იმასაც შეამჩნევდით, რომ ზემოთ იპოლიტე და ეროსი, მხოლოდ სახელებით მოვიხსენიე, რადგანაც დარწმუნებული ვარ, რომ ყველა მეტ-ნაკლებად წიგნიერი ქართველისთვის ისედაც ცხადია – საუბარი ყველასთვის საყვარელ-სათაყვანო იპოლიტე ხვიჩიასა და ეროსი მანჯგალაძეზე იყო.

ასევეა აქაც, თუმცა სიყვარულის რა მოგახსენოთ („პოპულარობით“ ნამდვილად არ ჩამოუვარდება იპოლიტე-ეროსისძ, მაგრამ პადოშის ხსენებაზე, ყოველგვარი სხვა მინიშნების, ანუ, გვარსახელის გარეშეც, რომ ხელში ჩაქუჩმომარჯვებული რაფიკა (ჩემი ჯეელობის დროს რაფიკა ერქვა ვერისუბნის „საპოჟნიკს“ძ, ან სხვა ვინმე კი არ გაგახსენდება, არამედ ხელში წერაყინმომარჯვებული, ნაალპინისტარი გია თორთლაძე, ესეც უეჭველი მგონია.

დიახ, ნაალპინისტარი! რადგანაც, მიუხედავად იმისა, რომ შიგადაშიგ და ალაგ-ალაგ კიდევ დაბოგლავს სადღაც-სადღაც და რუსულ ოკუპაციაზე ქართული დემოკრატიის გამარჯვების დროშებს აფრიალებს ხოლმე, ალპინისტობა პირველ რიგში ზნეობრივი, რაინდული კატეგორიაა და არა მხოლოდ კლდეებზე ცოცვა-ფხოკვა. პადოშამ კი იმ ყველაფერს, რასაც გენიალური ვლადიმერ ვისოცკიც უმღეროდა, მაშინ აქცია ზურგი, როდესაც მიშნაცების ალი-კვალი გახდა და ახლა, რეინჰოლდ მესნერივით მსოფლიოს ყველა ე.წ. 8-ათასიანი მწვერვალი რომც დაიპყროს, ნამდვილი ალპინისტების სიაში მაინც ველარ მოხვდება. რადგან მთის რაინდთაგან არავინ იკადრებს (გარისკავსძ პადოშას მსგავს კაცუნასთან ერთად ერთ თოკში ჩაბმას.

თუმცა, რაღა შორს მივდივართ: თემო (კუხოძ კუხიანიძე, ჯუმბერ მეძმარიაშვილი, გურამ თიკანაძე, მიხეილ ხერგიანი და ვინ მოსთვლის კიდევ მამაჩემის თაობის, მთაში დაღუპულ (რომლებიც ბარშიც რაინდობის, კაცობის მაგალითები იყვნენძ რაინდებს, რომლებიც დღეს ზეცაში შფოთავაენ და მიწაში ბორგავენ თავიანთი უმცროსი „კოლეგის“ არაკაცობის შემხედვარე...

მაგრამ რას იზამ, ადამიანურად პადოშას გაგებაც შეიძლება – 2008 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ გაერთიანებული ოპოზიციური კვოტით პარლამენტში შესრიალებულმა მთავარი ფსონი მიშნაცებზე დადო. აგვისტოს ომის შემდეგ კი ამ საწყალს ეგონა, რომ კომუნისტურ სიმბოლიკებთან „გმირული ბრძოლით“ თუ ოკუპანტი რუსეთის გინებით, ის ურაპატრიოტული ნიში დაიკავა, რაც ნებისმიერ შემთხვევაში გარანტირებულად დაუბევებდა მას და მის მხოლოდ ქაღალდზე არსებულ პარტიას ადგილს პარლამენტში. მაგრამ 2010 წლის ადგილობრივ არჩევნებზე, მიუხედავად მაიკო ოჯონიკიძის (ვისაც „მოფერებით“ ქალბატონ სერგოდაც უხმობენძ დამატებითი „ფაქტორისა“, სამარცხვინო 1% დაუწერეს. პადოშა მიხვდა, რომ ნაცების მომავალ „რასკლადში“ ვერანაირად ვერ ხვდებოდა და ამიტომ მკვეთრად გაიზარდა პადოშას ურაპატრიოტულ-მაამებლური რიტორიკა, მაგრამ...

ბიძინა ივანიშვილის შემოსვლამ ქართულ პოლიტიკაში ისე არია „რამსები“, რომ პადოშა კი არა, მიშნაცებს საკუთარი თავები გაუხდათ სადარდებელი. ამიტომაც არის, რომ ჩვენი პადოშა, რომ იტყვიან, ვაბანკზე წავიდა და ყველას, მათ შორის, ნაცებსაც კი გადააჭარბა ბიძინა ივანიშვილის ლანძღვა-განქიქების საქმეში – რუსული ფული, კრემლის პროექტი, პუტინის კაცი და ა.შ. მსგავსი ნაცნობი კლიშეების თუ სხვა ურაპატრიოტული რახარუხის გორები დაახვავა.

იგივეს თქმა მეტ-ნაკლებად სხვა საპარლამენტო თუ არა საპარლამენტო „ოპოზიციის“ შესახებაც შეიძლება. თუმცა ყველანი, ანუ ბიძინა ივანიშვილის მიერ იმთავითვე გამორიცხული პარტიები: ე.წ. ქრისტიან-დემოკრატები, ახალი მემარჯვენეები, ეროვნულ დემოკრატები, ლეიბორისტები, პაატა დავითაიას მხოლოდ ქაღალდზე არსებული პარტია მტკიცედ დგანან პადოშას ფარვატერში. ანუ, ყველამ ერთად და ცალ-ცალკე, საკუთარი თავების პადოშიზაცია მოახდინა.

თუმცა, რაც არ უნდა იხტუნაონ, იბაქიბუქონ, საზოგადოების უმეტესობა ივანიშვილამდეც საფუძვლიანად ეჭვობდა და ახლა მით უმეტეს დარწმუნებულია, რომ ჰალსტუხიანი ხვლიკის, პოლიტიკაში ბადრი პატარკაციშვილის ღალატის საფასურად დამკვიდრებული გიორგი თარგამაძის პარტია, ქრისტიანობისგანაც და მით უმეტეს დემოკრატობისგანაც შორს დგას.

ახლებში კი ის არის ახალი, რომ უჩვეულოდ აჩქარდნენ, როცა მიშნაცების მილიონ ლარს დახარბდნენ. თორემ ისე, ჩვეული სტილით, ძველებურად, შტრეიხბრეხერობდნენ ე.წ. რვიანში და ახლა რვიანსმილმა თითლიბაზობენ. მაგრამ, ვიმეორებ, რომ არა ახლების ნაადრევი ამჩატება, იქნებ ივანიშვილის მიერ შერისხულთა სიაში არც მოხვედრილიყვნენ.

დანარჩენებზე აბა რა უნდა თქვას კაცმა იმის გარდა, რომ ძველი, გია ჭანტურიას დროინდელი „ედპ“-ეს დიდებიდან აჩრდილიც აღარ არის დარჩენილი და ბაჩუკი ქარდავა თუ გურამ ჩახვაძე, მხოლოდ კომიკურ-კარიკატურულ ფიგურებად თუ აღიქმებიან.

რაც შეეხება აფხაზეთიდან „დევნილ“, ნაპროკურორალ პაატა დავითაიას „ჩვენ თითონ“-ს, ეგ, როგორც იტყვიან, საერთოდ ვის დაეკარგაო, ასეა მაგის საქმე.

მაგრამ პადოშიზირებული ეს პარტიები, ქალაქური ჟარგონით თუ ვიტყვით, „რეშკაზე მაინც არ ეცემიან“ და ე.წ. მესამე პოლუსის ჩამოყალიბებაზე დაიწყეს საუბარი. არადა, როგორც იტყვიან, ბავშვმაც კი იცის, რომ მომავალ არჩევნებზე მხოლოდ ორი, სახელისუფლო და ბიძინა ივანიშვილის საარჩევნო პოლუსი იქნება, რადგან მესამე უბრალოდ არ არსებობს. რამეთუ, ვინც ამ პოლუსებს მიღმა აღმოჩნდება, ასეთ პოლიტიკურ ძალას არა თუ რაიმე წარმატების იმედი უნდა ჰქონდეს, არამედ არჩევნების შემდეგ ასეთი პადოშიზირებული პარტიები, არათუ ფაქტობრივად, სავარაუდოდ, მხოლოდ ქაღალდზედაც ვეღარ იარსებებენ!

ბატონმა ბიძინამ თავისი მოსვლით უფრო სწორად, ქართულ პოლიტიკაში შემოვარდნით, ის ახალი რეალობა შექმნა, როცა მესამე პოლუსი კი არა, უბრალოდ „შუა“ ვეღარ იარსებებს. რადგანაც მან, პირველად ქართულ პოლიტიკაში, ყველას და ყველაფერს თავისი სახელი დაარქვა. ამით თავად გაკრიფა ე.წ. „შუა“. რითიც ივანიშვილმა იმ პოლიტიკურ თაღლითებს მიუჩინა შესაფერისი ადგილი, რომლებმაც შუაში ყოფნა, ანუ „ოპოზიციონერობა“ წლების მანძილზე საკუთარი კეთილდღეობის უზრუნველყოფის ეფექტურ ინსტრუმენტად გაიხადეს.

სხვანაირად, ანუ უფრო ხატოვნად, ბიძინამ ამ ხალხის „ოპოზიციური ცეხები“ ერთბაშად დახურა!

ამიტომაც ხელისუფლებაზე ადრე სწორედ ეს ე.წ. „შუა ოპოზიცია“ ავიშვიშდა და ახლაც აგრძელებს წკმუტუნს. მაგრამ, ერთი ანდაზის პერიფრაზით, „ოპოზიციცია“ ვიშვიშ-წკმუტუნებს და ივანიშვილის ქარავანი თავისი გზით მიდის! მის სვლას პადოშიზირებული ოპოზიცია ვერ შეაჩერებს, გინდაც გაერთიანდნენ და სიის პირველ ნომრად თვით ნაალპინისტარი პადოშა ჩაიყენონ!

სერიოზულად კი პადოშიზირებულებსაც და სხვებსაც ის ურჩევნიათ, რომ რეალობას, სანამ ჯერ კიდევ დროა, თვალი გაუსწორონ და პადოშას „უკანა ხვრელიდან“ პარლამენტში შეძრომაზე ოცნებას თავი დაანებონ. რადგანაც პარლამენტში შესვლა კი არა, ცოტა ხანში ქუჩაში თავისუფლად გამოსვლა ვინძლო სანატრელი გაუხდეთ.

ეს „ცოტა ხანში“ კი, სულ მალე, მომავალ წელს დადგება. ანუ მაშინ როდესაც მიშნაცების ხელისუფლება უეჭველად შეიცვლება!

სხვა „რა გითხრათ რით გაგახაროთ“ ამ საახალწლოდ, ჩემო ქართველო ხალხო და „ჩემო კარგო ქვეყანავ“? ვარდების რევოლუციის შემდეგ პირველად ხვდება ასე იმედიანად ჩვენი სამშობლო ახალ წელს. უწმინდესის და უნეტარესის, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით ღმერთმა ინებოს იმ „ქართული ოცნების“ ახდენა, რასაც ამდენი ხანია „ჩუმის ნატვრითა ნატრობს ქართველი“...

დავით მხეიძე

იწილო-ბიწილო

ხელისუფლება და „ჭირვეული ბავშვი“,

ანუ 98-დღიანი „შავი“ ანეკდოტი

ლირიული წიაღსვლა

ყველა ბავშვი კარგია. ცხოველთა სამყაროშიც – ყველა ლეკვი თუ კნუტი ჩვენში მხოლოდ დადებით ემოციებს იწვევს. ბავშვობაში გამდელმა ზოოპარკში ახლადშობილი ნიანგი მაჩვენა – საოცრად მიმზიდველი არსება იყო – ბაყაყივით წვრილი ხმით ყიყინებდა... მოფერება მინდოდა, მაგრამ გამდელმა მითხრა, უკვე იკბინებაო, რომ გაიზრდება, მაგის მოთვინიერებას ვერავინ შეძლებსო.

უეჭველია, პატარა ირაკლი აბესაძეც მხოლოდ ალერსის სურვილს ულვიძებდა ყველას: „ირაკლი, იკა, იკუნი! – დედა, რა საყვარელია! – ხიჩი, ხიჩი, ხიჩი!..“. ნეტავ რატომ გამახსენდა პატარა ნიანგი?..

რუსეთიდან სამშობლოში რომ დავბრუნდი, „საქმიანი საუბრისთვის“ რამდენიმე სახელისუფლებო მაღალჩინოსანი შემხვდა, რამდენჯერმე მესაუბრნენ და მივხვდი, რომ ეს ჩემთვის ფუჭი დროის ხარჯვა იყო. რაში სჭირდებოდათ, დღემდე არ ვიცი... ცხადზე ცხადი იყო – ისინი არაფერს სწყვეტდნენ. ჯერ ვიფიქრე „ზევით“ ამბის მიმტანები არიან-მეთქი – გამოირკვა, რომ ამაშიც ვცდებოდი... კიდევ ბევრ სხვა სახელმწიფო უწყებასთან (უფრო ხშირად მათი ინიციატივითძ, მიწევდა ურთიერთობა – სულ ერთი და იგივე სურათს ვაწყდებოდი: საშუალო, საშუალოზე მაღალი და თითქმის უმაღლესი რანგის ჩინოვნიკი ყურადღებით მისმენდა, შეკითხვებს მაძლევდა, თავაზიანად თავს მიკრავდა, ბეჯითად რაღაცას იწერდა და... ბოლოს ირკვეოდა, რომ ის არაფერს სწყვეტდა, ჩვენი საუბრის თემაზე, საკუთარი მოსაზრებაც კი არ გააჩნდა. არ გააჩნდა კი არა – ასეთი მოსაზრების გაჟღერების უფლება არ ჰქონდა და ამრიგად, თვით ჩვენს შეხვედრაზე პასუხისმგებელიც არ იყო. იკვეთებოდა აბსურდული, მაგრამ შეურყევადი სისტემა, სადაც წვრილმანი საკითხიც კი, გაურკვეველ და მიუღწევად არსებასთან, ჩვეულებრივი მოკვდავისთვის „ზევით, ოლიმპოზე უნდა აფრენილიყო“... მიიღებდა რაიმე პასუხს ჩვეულებრივი მოკვდავი – მხოლოდ მის ბედზე იყო დამოკიდებული.

ასეთი „საოცარი“ სისტემის არსებობის რეალობას დამტკიცება ესაჭიროებოდა და ამისთვის არა ერთი ცდა იყო ჩასატარებელი, ჩავატარე კიდეც. ცდების პერიოდში სტატიაც გამოვაქვეყნე, სადაც ვარდების რევოლუციით შობილ ბიუროკრატიაზე ასეთი ჩანაწერი იყო: **„...ახალი ხელისუფლების მიერ უფროსი თაობისთვის „უნდობლობის გამოცხადებამ“, უპრეცედენტოდ გაუღო კარი საეჭვო კვალიფიკაციის, უინიციატივო, შინაგანად გულგრილ ახალგაზრდა კონფორმისტებს – ყველა დონის სახელმწიფო მოხელეებს“...** („საზარალო საკადრო პოლიტიკა...“ საქ. რესპ.“ № 242, 28 დეკემბერი, 2010 წ.ძ. ცდების მთელი სერიის კარგი დაბოლოებისთვის, თუნდაც ერთი, მეტად თვალსაჩინო მაგალითი მაკლდა. და აი, სრულიად შემთხვევით, დამებადა მარტივი, და ამავე დროს, ცბიერი კითხვა, რომელიც, როგორც შემდგომში გაირკვა, ქალაქის ხელისუფლებისთვის ერთგვარი გამოცდა აღმოჩნდა. ამ პროვოცირებისას თვით მე გავხდი მოწმეც, მბრალმდებელიც და „დაზარალებულიც“. საერთოდ, ეს ყველაზე კარგი ვარიანტია, როდესაც შენს საკუთარ თავზე ყვები და ამის საბუთებიც გვაქვს. თანაც, შენს „ჩვენებაში“ ეჭვს ვერავინ შეიტანს და ინფორმაციის წყაროს გამხელასაც ვერ მოგთხოვს – მე თავად ვარ წყარო... დროა სახელისუფლებო ბიუროკრატიის გამოცდაზე გადავიდეთ, ამისთვის ქალაქის მერი, გიგი უგულავა ამოვირჩიე:

2011 წ. 10 მაისი, №12/53670-1

მ ი მ ა რ თ ვ ა

პატივცემულო ბატონო გიგი,

გთხოვთ მომაწოდოთ შემდეგი ინფორმაცია:

- **არსებობს თუ არა მერიის რაიმე დაკანონებული გადაწყვეტილება თქვენი (მერის) მოქალაქეებთან პირადი შეხვედრების თაობაზე?**
- **არსებობს თუ არა ასეთი შეხვედრების პერიოდულობის რაიმე გარკვეული ცხრილი („გრაფიკი“)?**
- **ასეთ შეხვედრებზე რა საკითხებს განიხილავთ თქვენ პირადად და რა თემატიკას პრინციპულად არ შეეხებით?**

ამ კითხვებით მოგმართავთ, რადგან რეალურ ცხოვრებაში ზოგიერთი საკითხი, მის საწყის ეტაპზე, არ საჭიროებს ოფიციალური განცხადების გაფორმებას – ზოგჯერ ეს თქვენი და მოქალაქის დროის ფუჭი ხარჯვაა. ამრიგად, ხშირ შემთხვევაში, პირადი შეხვედრა და გასაუბრება დროის მოგებაცაა, პრობლემატიკის ოპერატიული დიფერენცირებაც და თვით მოქალაქის საზოგადოებრივი განათლებაც...

ველი თქვენგან ამომწურავ პასუხს დასმულ კითხვებზე, რადგან თვითონ გახლავართ თქვენთან შეხვედრის მომლოდინე.

პატივისცემით, მალხაზ ჟვანია

არ გასულა სამი დღეც, მერიის იურიდიული სამსახურიდან რომ დამირეკეს. ახალგაზრდა ქალმა რამდენიმე წუთი „ჯვარს მაცვა“ – უნდოდა გაეგო, რაზე ვაპირებდი გიგისთან საუბარს, თუკი პირადად შემხვდებოდა. ვიცინე და ვუთხარი, რომ თემა ბევრია და ჯერ უგულავას შესაფერისი ვერ ამირჩევია-მეთქი. თანაც დავსძინე, რომ ეს არც ისე მნიშვნელოვანია – პირველ რიგში, ზოგადად, მოქალაქეების მიღება-არმიღების საკითხი მაინტერესებდა. „მომწერეთ – ნებისმიერი პასუხით დავკმაყოფილდები“ – დავასრულე საუბარი უცნობ ქალბატონთან, რომლის ჩიტივით ჟღურტულა ხმა ზუსტად შეესაბამებოდა ბეღურას ინტელექტს.

მერიის პასუხს დიდხანს ველოდი და მიკვირდა: ნუთუ ასეთი რთული კითხვა დავუსვი მერს, რომ პასუხს ასე აჭიანურებს-მეთქი. როგორც იქნა ვეღირსე:

2011 წ. 9 ივნისი, № 12/63964-1

ბატონო მალხაზ,

ქ. თბილისის მერიის იურიდიულმა საქალაქო სამსახურმა განიხილა ამა წლის 10 მაისს შემოსული განცხადება № 12/53670-1, რომლის პასუხადაც გაცნობებთ, რომ თქვენი მოთხოვნის შემთხვევაში, ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიული საქალაქო სამსახურის წარმომადგენელი მზად არის შეგხვდეთ და გაგიწიოთ კონსულტაცია თქვენ დაინტერესებაში არსებულ საკითხთან დაკავშირებით.

პატივისცემოთ, ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიული საქალაქო სამსახურის უფროსი ირაკლი აბესაძე

ამის შემდეგ დავფიქრდი. ის კი არ მადარდებდა, ქართული რომ არ უვარგა საცოდავ იურიდიული საქალაქო სამსახურის უფროსს. ერთმა მითხრა: „ალბათ ეს მისი არამშობლიური ენაა – ცუდად ექნება ნასწავლი...“; მეორემ წარბები შეიკრა და სევდიანად ამოლერღა: „საცოდავი – რა ეშველება?“. მესამემ კი მაგიდას მუშტი დაარტყა: „ცალკე, ინდივიდუალური გაკვეთილები თუ უშველის... ეს უგულავა რას ფიქრობს?!“. თავად მე სხვა რამ მაფიქრებდა:

პირველი – ჯანმრთელია თუ არა აბესაძე, ერთი ზედმეტი ქრომოსომა ხომ არ არის ასეთი არაადეკვატური პასუხის მიზეზი?

მეორე – თუ ჯანმრთელია, რა შიშმა, სიფრთხილემ, ან უგულავას მიმართ მორჩილების ენთუზიზმმა დააწერინა სამარცხვინო „ოპუსი“?

მესამე – რაში სჭირდება უგულავას ასე გაწრთვნილი მსახური? ეს ხომ, კანონზომიერად, მასვე დაუბრუნდება ვერაგობით და ღალატით?

სანამ ამ სამ „ამოუხსნელ ამოცანაზე“ თავს ვიტეხდი, ვგრძნობდი: რეაგირება საჩქაროდ იყო საჭირო...

2011 წ. 14 ივნისი, №12/72314-1

გ ა ნ მ ე ო რ ე ბ ი თ ი

მ ი მ ა რ თ ვ ა

პატივცემულო ბატონო გიგი,

- **ჩემს თქვენდამი მიმართვაში 3 (სამი) მარტივი და სავსებით გასაგები კითხვა იყო:**
- **არსებობს თუ არა მერიის რაიმე დაკანონებული გადაწყვეტილება თქვენი (მერის) მოქალაქეებთან პირადი შეხვედრების თაობაზე?**

იხ. 6 გვ.

◉ სამწუხაროდ

შენ ყარაჩოღელობა თქვი, თორემ კინტოურს რა უნდა?

ყარაჩოღელები რომ ჟიგრიანი, ნამდვილი ვაჟკაცები იყვნენ, ერის მოყვარულნი და ნამუსიანები, ყველამ უწყის. აი, კინტონი კი სულ სხვა კატეგორიისანი გახლდნენ. თუ ვინმე დაწვრილებით მოისურვებს მათი ავან-ჩავანის გაცნობას, იოსებ გრიშაშვილის „ძველი თბილისის ლიტერატურულ ბოჰემაში“ ან ქართულ ენციკლოპედიაში ჩაიხედოს.

პირველთა რაინდულ სულთან კინტოების შედარება შეუძლებელია. ეს უკანასკნელნი წვრილმანი ვაჭრები, მოჩალიჩე და მოხულიგნო ტიპები იყვნენ. მათგან კინტოურის ცეკვა შემოგვრჩა მგონა მხოლოდ...

სამწუხაროდ, ქვეყნის პირველი პირი რომ კინტოობს, მათებურად ქილიკობს, ხალხს სულში აფურთხებს, დასცინის და აბუჩად იგდებს, ეგაა ჩვენი უბედურება.

აბა რა უნდა დაერქვას იმას, როდესაც დამსახურებულ პენსიონერებს, გასული საუკუნის ამაგდართ, დღეს უკვე გასაცოდავებულთ, სამადლოდ სადღაც თავშესაფარში შეყრილთ, პრეზიდენტი იმ დროს გაახსენებს, როდესაც ხალხის კიდევ ერთხელ გაბრიყვება დასჭირდება, თვითონ სატანას სიცილით უკბილოებს, დამშეულთ, ხელნაკრავთ, ჰოლივუდურ ღიმილსა და კბილების ჩასმას ჰპირდება. ყველას, ყველას კბილებს ჩაგისვამთ და მერე ლამაზად იღიმეთო, – ამას ჰპირდება მისივე ხელისუფლების მიერ დაბეჩავებულ, გაუბედურებულ ასიათას კბილჩაცვენილს, მაგრამ იმაზე სიტყვას არ ძრავს, მერე მათ ჭამა-სმა, ჩაცმა-დახურვა და ადამიანური ცხოვრებაც რომ სჭირდებათ, საიდან, ვისით და როგორაო ეს ყველაფერი?!.

ჯერ ერთი დღეს მარტო პენსიონერებს კი არა, სიჭარმაგეში არშესულთ, ბედის ამარად, უმუშევრად მიყრილთ, აღარ აქვთ კბილები. დიახ, სიდუხჭირემ, უმუშევრობამ, უპატრონობამ, საკუთარი ოჯახების, შვილების, შვილიშვილების გადარჩენაზე ფიქრითა და დარდით შეჭირვებულთ, მარტო კბილები როდი აქვთ სანატრელი. მაგრამ ვთქვათ და ყველას კბილები ჩაუსვან, დაუბჟენონ, სახელმწიფოს მწირი ბიუჯეტი (როგორც თვითონ აცხადებენ, როცა დასჭირდებათძ, გასწვდებათ?

მაგრამ რა ენაღვლება, თქვა და წავიდა. ჰერი და ჰერი. იქიდან გამოსული დაუვლის კინტოურს, სვანეთს ეწვევა, იქ ტურიზმს ააყვავებს, მერე ბათუმში გადასკუპდება და შავი ზღვის ტალღებში ჩაინავარდებს... კინტოსაგან რით განსხვავდება ველოსიპედზე ამხედრებული პრეზიდენტი, ქობულეთის ახლადგაკეთებულ ველოტრეკზე ისე რომ გაჭენდება, თითქოს ამ ხალხის დარდი სადა და ვისა ჰქონიაო, ამ ხალხსაც რა დარდი ჰქონიათო ასეთი, რომ პრეზიდენტის სადარდელიც გამხდარიყოო. მთავარი და უმთავრესი ხომ ისაა, ქვეყნის პირველი პირი ან კახეთში, ან ქუთაისში ხან ნახევრადშიშველი, ხან წითელპერანგა გზადაგზა ხელების ქნევით რომ არიგებს ინტერვიუებსა და დაპირებებს.

ლაზიკას ავაშენებო, ისროლა და იმკითხავე ახლა, როგორ ააშენებს, რა სახსრებით, რა რესურსებით. ადრეც ვთქვი, ჩვენს გაზეთშიც გამოვაქვეყნე, რუსთავის ნაქალაქარზე, ქვეყნისათვის უმნიშვნელოვანეს სტრატეგიულ ადგილას ახალი ინდუსტრიული ქალაქის შენებას, ძლევამოსილი იმპერიის ჟამს, ლამის მთელი საბჭოთა კავშირის თანადგომითა და ხელშეწყობით ახალი ინდუსტრიული ქალაქის აღმშენებლობას ლამის ნახევარი საუკუნე დასჭირდა, სადაც პიკის წლებში მოსახლეობის რაოდენობამ 160 ათასს ძლივს მიაღწია. ახლა ნახევარმილიონიანი ქალაქის აღზევება ამ გაუკაცურებულ ქვეყანაში ხომ უდიდესი ზღაპარია?! მაგრამ ხომ თქვა და ესაა მნიშვნელოვანი.

პრეზიდენტის საყვარელი სიტყვა „მნიშვნელოვანი“ მის ხელქვეითთა ლოზუნგადაა ქცეული. პარლამენტის თავმჯდომარიდან ვითომ პრემიერ-მინისტრის, ვაი პარლამენტარების თუ ვიღაც „ნაცების“ სალაპარაკო პრიორიტეტული ტერმინი „მნიშვნელოვანია“. მიდი და მიდიო. მნიშვნელოვანია ის, რომ ილაპარაკო, მოპაექრეს ენა არ დაასველებინო, ილაპარაკო რაზედაც გინდა და რაც გინდა, ყბედობით გააბრუო პრეზიდენტის ჯიბის ტელევიზიების მსმენელები, მაყურებლები, ყვითელი ავტობუსებით შეხვედრის ადგილებზე მიყვანილი ვითომ დამხვედრები, მოსყიდულნი თუ დამონებულნი და ილაპარაკო და ილაპარაკო...

კინტოობაა, მაშ რა ოხრობაა, როცა პრეზიდენტი კალათით ხელში ბაზარში დადის, ვითომ ვაჭრობს, ვითომ კახეთშიც გვმასპინძლობს თავისი დედის დანაზოგით, რის ვაივაგლახით შეძენილ მამულში, სინამდვილეში კი ქვეყანას თვალებში ნაცარს აყრის.

დედა, მამა, ბებია, ბაბუა თავის ოჯახში ბავშვები რომ დააპურონ, წელებზე ფეხს იდგამენ, ბევრი საზღვარგარეთ საკუთარი ნებით მონებად გაყიდული, ოჯახის წევრებისთვის წვალებით სული ძლივს რომ გააქვთ და მაინც ის მონობა ურჩევნიათ ამ ფერადად შეფუთულ ტყუილებს, ამას ვერავინ ხედავს? წვალობენ ქართველები, საკუთარი ჯანმრთელობის, ნერვების, ბევრჯერ სიცოცხლის რისკის ფასად, სარჩო-საბადებელს სად არ დაეძებენ და მაინც პატარებისთვის თვეში ერთხელ ხორციანი ულუფა ვერ მოუხერხებიათ, მოზარდებისთვის სასიცოცხლო ენერგიის აღსადგენად ოჯახი მრავალფეროვანი რაციონის პროდუქტით ვერ მოუმარაგებიათ. ამ დროს კი პრეზიდენტი მილიონებად ღირებულ კონცერტებს მართავს ბათუმში თუ სხვაგან, თანაც ვიღაც პენსიონერი ხალხის ჯიბიდან ამოცინცლულ ფულს, მილიონებად აკინძულს იმ უცხოელებს ჰაიჰარად უჯიბავს, კინტოურობა, აბა რა ოხრობა ჰქვია ამას?

ქართველი რომ გქვია და აფხაზეთიდან თუ ცხინვალიდან ლტოლვილს, გაუბედურებულს, ამ გაგანია ზამთარში ქუჩაში გამოუძახებ, იქიდან უარეს უკაცურში შერეკავ, ან კახეთის სადღაც დაუსახლებელში, ასეთ რამეს თვით კინტოც კი არ იკისრებდა.

2005-2006 წლებში პრეზიდენტი რუსთავს ესტუმრა. გვიხაროდა მეტალურგიულ კომბინატში რომ შემოირბინა. მაშინ რწმენა გვქონდა მისი. ეს რამხელა გიგანტი გქონიათო, – მსგავსი რამ თავად არც ენახა. მერე თავის ტრიბუნას მიადგა და ჯერ 3 ათას კაცს სამსახურებში დავაბრუნებო, მერე დასაქმებულთა რიცხვს 8 ათასამდე გავზრდიო. ვინმე კეისთან ერთად სახალხოდ ისეთი პირობა დადო, გვეგონა ქვას გახეთქავდა. მერე იმ კეიმ დედა უტირა ქარხანას, მაშინ ჯერ კიდევ მფეთქავს, სადაც 1500-ზე მეტი კაცი იყო დასაქმებული. ისინი ხომ გამოყარა, მერე მარტენის 8 ღუმელი მოინელა, იქაურობა სანაგვედ აქცია, განა ეს იკმარა?! საგლინავ თუ სხვა საამქროებს მიჰყო ხელი. ასეთი ბედი ეწია სხვა დიდ თუ მცირე სამრეწველო საწარმოებსაც. ქალაქის მოსახლეობაც თითქმის განახევრდა. სანთლით რომ ეძებო, ჭარმაგი კი არა ახლაგაზრდა ასაკის ადამიანიც სამუშაოს ვერ იშოვის. ჰოდა, ეგერ, ნახევარმილიონიან ლაზიკაში გვპირდება გასახლებას. ეს ხომ კინტოური გენიოსობაა?!

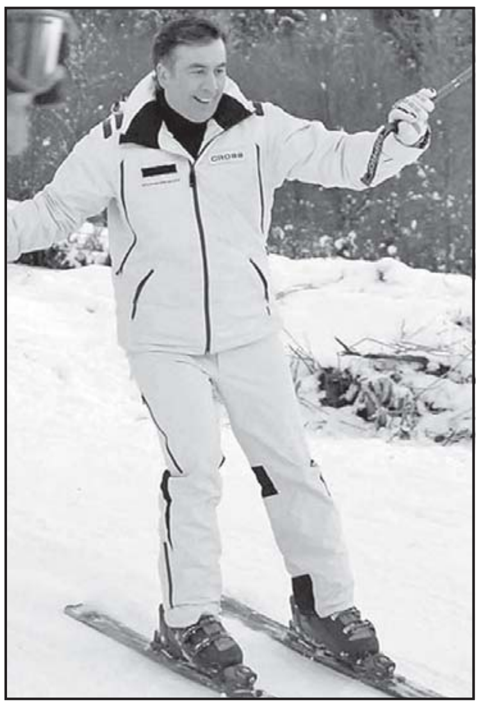

კახეთში ჩავა, გამართავს პურმარილს და იქიდან სამეგრელოს ატყუებს, რაჭაში ჩავა, იქიდან იმერეთს აყრის თვალში ნაცარს, გურიაში საოჯახო სპექტაკლებს დგამს. მსახიობები ვითომ დიასახლის-მამასახლისობენ, იქვე საკუთარი ყვითელი ავტობუსებიდან ჩამორეკილნი უკრავენ ფანდურს. მიდი და მიდი, ჰერი და ჰერი, ასეთი ბედნიერი, დემოკრატიულად აყვავებული, უკაცური და უკაცრავად კი ვარ, პირშიჩალაგამოვლებული ქვეყანა და ხალხი თურმე ქვეყანაზე არ არსებობსო.

აი, კინტოურის ბუქნი ახალი ძალით მაშინ დაიწყო, როდესაც ყველას ეგონა და განსაკუთრებით პრეზიდენტი იყო ამაში დარწმუნებული, რომ საქართველო უფალმა მიატოვა და მას ჩაუჯიბა. ნაღდი ყარაჩოღელი, დიდი მამულიშვილი, ერის კაცი, ჭეშმარიტად უფლისაგან მოვლენილი, თითქმის მიცვალებულ საქართველოს 2013 წლის იმედად, სამშობლოს გადამრჩენელად კი მოევლინა.

ჰოდა, თავგზააბნეულები რას არ სჩადიან, რას არ ხრიკაობენ, რა ილეთებს არ იყენებენ, ოღონდ ხალხის იმედი ჩააქრონ. ჯერ მოქალაქეობა წაართვეს, მერე მილიონები წარსტაცეს, კიდევ რა და რა... ეს კინტოური კი არა, შარა-გზის ყაჩაღობაა.

რაღა ბევრი გავაგრძელო, ქვეყანას, სადაც ერთია სცენარის ავტორი, იგივეა რეჟისორი და სოლისტიც, ხოლო მის ირგვლივ კინტოურობენ გაბაშვილები, ცისკარიშვილები თუ კუბლაშვილები, ვაი პრემიერი და კიდევ მათდაგვარი სხვანი და სხვანი, მომავალი არ ეწერა, არა. ღვთით მოვლენილია ბატონი ბიძინა ივანიშვილი. მოვიდა თავისი კულტურით, სიქველით, მამაცობითა და სიმართლით. 2012 ქართული ოცნების გამარჯვების წლად აქვს გამოცხადებული და მას წინ ვერაფერი დაუდგება. მაშ წინ, ქართველებო, წინ გადარჩენისა და აღმშენებლობისაკენ. გილოცავ გამარჯვებას, ჩემო მამულო, ჩემო ერო, სრულიად საქართველოვ. უფალმა ყარაჩოღელები და დიდი მამულიშვილები გიმრავლოს.

გივი ჯახუა,
საქართველოს ეროვნული მწერალთა
კავშირის წევრი, პროზაიკოსი,
დამსახურებული ჟურნალისტი

P. S. რაც შეეხება მოქალაქეებს, ერთხელ კიდევ მინდა შევეხმიანო თუ შევაზანზარო დიდი ქართველი პოეტის შოთა ნიშნიანიძის ლექსით: „პატარა სიტყვა დიდ მოურავზე“.

პატარა სიტყვა დიდ მოურავზე

1

საკაძეზე ზოგი ამბობს, ეგ რა კაცია?..
ქირქილით ამბობს სწავლული თუ სულაც ტეტია,
– კაცი კი არა, ლომი იყო, იყო ლომკაცი
და თავის თავში, თავის ბედში ვერ დაეტია.

ნუთუ დავყრუვდით და არ გვესმის წარსულის აჯა,
ნუთუ დავბრმავდით და არ გვახსოვს დრო გარდავლილი?
ნუთუ არ გვესმის მარტყოფიდან ქართველთა ვაშა,
ნუთუ არ გვარცხვენს შვილმოკლული მამის გოდება?

2

ო, მოხითხითე საქართველოვ, შადიმანების,
ო, შურო, შურო-ბაყბაყდევო, – სად იმალები?
სადღეგრძელოში? პირზე კოცნა – ჭიქის ჯახუნში?
ვაი, რა ფუჭად, რა ამაოდ დაშვრა ვახუშტი!
ო, ერო, ერო, პირველკაცობაზე შეშლილო ერო,
პირველობისთვის სულ მზადა ხარ, მახვილი კვერო!

3

მეც ხომ შვილი ვარ ამ ლამაზ და უბედურ მიწის,
მეც ვიცი, ვიცი, ცისქვეშეთში სად რა განძია,
და ცოდნა თუა, სხვაზე უფრო მწარედაც ვიცი:
ეს საქართველო ბედისწერით საკაძეა.
. . . .
(შვილის შეწირვას წლების მერე სხვა ალბათობით
გაიმეორებს სხვა ქართველი – კრემლის ბატონი).
. . . .
ჰეი, ქართველნო, დალაი თქვით... დალაი... დალაი...
და სისხლი, სისხლი დიდი კაცის დალიეთ, დალიეთ...

ფრთხილად, ქართველებო, ისტორია მეორდება!

◉ ინფორმაცია

ID ბარათები იუსტიციის სამინისტროს წლის ყველაზე ნოვატორულ პროექტად დასახელდა

მინისტრის მოადგილემ გიორგი ვაშაძემ 2011 წლის შემაჯამებელ ბრიფინგზე განაცხადა, რომ ელექტრონული პირადობის მოწმობის ფუნქციები დღითი დღე ფართოვდება.

„სულ ახლახანს მის მფლობელებს ნოვაცია „საქართველოს ბანკმა“ შესთავაზა. ბანკის მომხმარებლებს აღარ უწევთ მომსახურებისთვის საჭირო აპლიკაციის ხელით შევსება, ID ბარათის გამოყენებით მოქალაქის მონაცემები ადვილად და უშეცდომოდ გადადის აპლიკაციაზე რიდერის საშუალებით. გამარტივებული სერვისების მიღება ელექტრონული პირადობის მოწმობის ყველა მფლობელს, საქართველოს 100.000-ზე მეტ მოქალაქეს შეუძლია. ახალი ტიპის პირადობის მოწმობის აღების მსურველთა რიცხვი კი საახალწლო დღეებშიც არ მცირდება“, – განაცხადა ვაშაძემ.

ინტერპრესი

◉ ჩვენი პრესდაიჯესტი

გუშინდელი გაზეთებიდან

„პარტიებს ფინანსების გარეშე ტოვებენ“

– ამბობს დეპუტატი დიმიტრი ლორთქიფანიძე, – ფაქტობრივად ხელისუფლებამ ბოლომდე გაიტანა ის ნორმა, რა ნორმითაც იგივე პოლიტიკურ გაერთიანებებს, რომლებიც ბიძინა ივანიშვილის გარშემოა შეკრებილი, ავალდებულებს ამ კანონის ამოქმედებიდან სამი კალენდარული დღის განმავლობაში უკან დააბრუნონ თანხები, რაც მათ ანგარიშზეა გადარიცხული.

მერაბიშვილი ოპოზიციის დასატერორებლად ახალ დეპარტამენტს ქმნის?

ინფორმაციულმა წყარომ ამ ეტაპზე არ იცის, რა ერქმევა ამ ახალ დეპარტამენტს და რა ძირითადი ფუნქცია დაეკისრება, თუმცა ამბობენ, რომ ახალი დეპარტამენტის ფუნქცია ოპოზიციური პარტიების თვალთვალი, დევნა, დაშინება, შანტაჟი, მოსმენა და ა. შ. იქნება.

„ახალი თაობა“.

აპირებს თუ არა ივანიშვილი კიდევ ერთხელ ტელევიზიის შექმნას?

„რეზონანსის“ ინფორმაციით ივანიშვილი ტელევიზიის შექმნას აპირებს. ჯერ იგი ინტერნეტ-ტელევიზიის შექმნას გეგმავს, შემდეგ კი სერიოზულ ტელევიზიას შექმნის. საჭირო აპარატურა უკვე შეძენილია, თუმცა საბაჟოზე არის გარკვეული შეფერხებები.

სააკაშვილის „გენიალური აღმოჩენა“ – გლეხები ტრაქტორებს მალავენ!

ხელისუფლება ვერ იჯერებს, რომ საქართველოში ტრაქტორების კატასტროფული დეფიციტია, თურმე ტრაქტორები არის, მაგრამ ფერმერებმა ისინი დამალეს, რათა ტრაქტორის შეძენისას დღგ-ს გადასახადისთვის თავი აერიდებინათ.

„რეზონანსი“

სტატისტიკა

წინსვლის გაცამტვერებული მითი

მაჩვენებლებს კი ვზრდით, მაგრამ სატრაბახო მაინც ნაკლებად გვაქვს

ადრე თუ ქვეყანაში მოსახლეობის ცხოვრების დონეს მარილის ფასით განსაზღვრავდნენ, ახლა მისი ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი განმსაზღვრელი ინდიკატორია მთლიანი შიდა პროდუქტის მაჩვენებელი. იგი ეროვნული შემოსავლისა და წარმოების ოდენობის გაანგარიშების ერთ-ერთი ხერხია.

უფრო კონკრეტულად თუ ვილაპარაკებთ, მთლიანი შიდა პროდუქტი (მშპ – ესაა ერთი წლის განმავლობაში ქვეყანაში წარმოებული მთლიანი პროდუქციისა და მომსახურების საერთო ღირებულება.

იმის გამო, რომ სტატისტიკური მასალების შეგროვებას და, მით უმეტეს, მათ დამუშავებას დროის გარკვეული, საკმაოდ სოლიდური მონაკვეთი სჭირდება, სტატისტიკური მონაცემების გამოქვეყნება, უმეტეს შემთხვევაში, რეალურ დროს არ ემთხვევა ხოლმე, რაც სამუშაოს დიდი მოცულობითაა განპირობებული. ეს ჩვენი მკითხველისთვის არაერთხელ შეგვიხსენებია, ამიტომ,

ვფიქრობთ, არ იქნება გასაკვირი, თუ ვილაპარაკებთ არა თითქმის დასრულებული წლის მთლიან შედეგებზე, არამედ მხოლოდ მისი სამი კვარტალის შედეგებზე.

საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის (იგივე „საქსტატის“ძ მონაცემებით, 2011 წლის მესამე კვარტალში საქართველოში მშპ-ს მთლიანი მოცულობამ 7,5 პროცენტით მოიმატა. აბსოლუტური ციფრები, თავისთავად, ბევრი არაფრისმთქმელია, მაგრამ განმარტების სახით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ, როგორც ექსპერტები აღნიშნავენ, ერთ სულ მოსახლეზე ჩვენში მშპ-ს მაჩვენებელი დიდად ვერაფერი სატრაბახოა. კერძოდ, **მსოფლიო ბანკის სპეციალისტების განმარტებით, საქართველოს მსოფლიოს 190 ქვეყანას შორის ამ პარამეტრის მიხედვით მხოლოდ 118-ე ადგილი უკავია, რაც ქვეყნის ეკონომიკური წინსვლის შესახებ მითს აცამტვერებს.**

„საქსტატის“ ინფორმაციით, 2011 წელს მესამე კვარტალის მთლიანი შიდა პროდუქტის მაჩვენებელმა 6 მილიარდ 203 მილიონი ლარი შეადგინა.

მთლიანი შიდა პროდუქტის დარგობრივ სტრუქტურას რაც შეეხება, მასში ყველაზე დიდი წილი **მრეწველობაზე მოდის (18,3 პროცენტი). მომდევნო ადგილებზე არიან ვაჭრობა (17,2 პროცენტი), ტრანსპორტი და კავშირგაბმულობა (11,0 პროცენტი), სახელმწიფო მმართველობა (10,4 პროცენტი), სოფლის მეურნეობა და მეთევზეობა (9,3 პროცენტი), მშენებლობა (7,3 პროცენტი), ასევე ჯანდაცვა (6,0 პროცენტი).** აღნიშნავენ მთლიანი შიდა პროდუქტის სტრუქტურაში მრეწველობის წილის ზრდის უაღრესად დადებით მომენტს, რომელმაც ბოლო დროის ერთ-ერთ „ლიდერს“, ვაჭრობას გაუსწრო. ხაზს უსვამენ ასევე სოფლის მეურნეობის, მშენებლობისა და სახელმწიფო მმართველობის წილის ზრდას, ტენდენციის სიკეთეს.

იმის მიუხედავად, რომ აბსოლუტურ ციფრებში 2011 წელს მშპ-ს მაჩვენებელი შარშანდელთან შედარებით გაზრდილია, მისი დონე, ზოგადად, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, მაინცდამაინც სატრაბახო არ არის, თუმცა ამის შესახებ მაღალი სამთავრობო ტრიბუნიდან მაინცდამაინც არ ლაპარაკობენ.

არადამაკმაყოფილებელია საქართველოში მთლიანი შიდა პროდუქტის მოცულობა. ამას თუნდაც ის გარემოება მოწმობს, რომ **ამ პარამეტრით, საქართველოს, უკაცრავად და, ისეთი „წაქცეული“ ქვეყნებიც კი უსწრებენ, როგორებიც არიან, ვთქვათ, სუდანი, ნეპალი, ჰონდურასი და სხვები.** მკითხველთათვის ეს თეზისი კიდევ უფრო ნათლად წარმოსადგენი რომ იყოს, ვიტყვით, რომ მთლიანი შიდა პროდუქტის მაჩვენებლით, საქართველოს კავკასიელ მეზობლებს, სომხეთსა და აზერბაიჯანს ჩამორჩება, ამ უკანასკნელს კი, სულაც დაახლოებით 2,5-ჯერ. ხაზს უსვამენ იმასაც, რომ მთლიანი შიდა პროდუქტის სტრუქტურა აზერბაიჯანში მარტო ენერგომშემცველთა ხარჯზე კი არა, სოფლის მეურნეობის განვითარების წყალობითაც ვითარდება, რომელსაც საქართველოში საშველი არა და არ დაადგა. აღსანიშნავია ის არცთუ სახარბიელო მე-11 ადგილიც, რომელიც მშპ-ს მაჩვენებლით საქართველოს პოსტსაბჭოთა სივრცეში უკავია.

ჩვენი მთავრობის ეკონომიკური გუნდის წარმომადგენლები ხშირად იმეორებენ, რომ ჯერ კიდევ ამ რამდენიმე წლის წინათ საქართველოში მთლიანი შიდა პროდუქტის მოცულობა ერთ სულ მოსახლეზე 3600 დოლარი იყო, ახლა 5 ათას დოლარს აღწევს, უახლოეს ოთხ წელიწადში კი 7200 დოლარზე ავა, ხოლო ეკონომიკური ზრდა 8 პროცენტს მიაღწევს. ხაზს უსვამენ იმასაც, რომ ამ ზრდის პირობებში, მსოფლიო ბანკის კლასიფიკაციით, 2015 წლისთვის საქართველო მაღალი საშუალო შემოსავლის მქონე ქვეყნად გადაიქცევა, რასაც, თუ ამავე პერიოდისთვის მთლიან შიდა პროდუქტთან მიმართებაში საგარეო სავაჭრო დეფიციტის ორჯერ შემცირებას მივამატებთ, ჩვენს ბედს, რომ იტყვიან, „ძაღლი არ დაჰყეფს“. ამას, ცხადია, უწინარესად, ტურისტული სფეროს განვითარებასა და უცხოური ტურიზმის მზარდი ტემპით განვითარებას უკავშირებენ, რომელიც საქონლის ექსპორტის ზრდის გარდა, მომსახურების ექსპორტის მატებასაც გულისხმობს. ამასთან, ნაკლებ ყურადღებას აქცევენ იმას, რომ ყველაფერი ეს მსოფლიოში ფინანსურ-ეკონომიკური კრიზისის ახალი ტალღის მოსალოდნელი წამოზვირთების საშიშროების პირობებში ხდება, თანაც უმუშევრობის მაჩვენებლის გამუდმებულ ზრდას ნაკლებად აქცევენ ყურადღებას, რაც არა მთლიანი შიდა პროდუქტის ოდენობას, არამედ მთლიანი ეროვნული შემოსავლის მიმღებთა ოდენობას ამცირებს, და საბოლოო ანგარიშით, მოსახლეობის კეთილდღეობის დონეს აქვეითებს.

ოთარ ტურაბელიძე

ინფორმაცია

ანდრია ურუშაძემ 2011 წლის ანგარიში წარმოადგინა

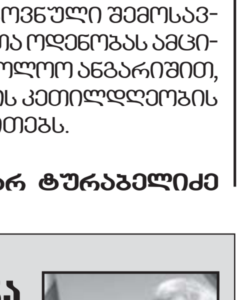

– რეგიონებში, სადაც წლების განმავლობაში არანაირი სამედიცინო მომსახურება არ ხორციელდება და ხშირად მოსახლეობას სამკურნალოდ დედაქალაქში უწევდა ჩამოსვლა, დღეისათვის უახლოესი ტექნოლოგიებით აღჭურვილი სამედიცინო დაწესებულებები გაიხსნა. ჰოსპიტალური სექტორის განვითარების ფარგლებში ახალი კლინიკები ფუნქციონირებს თბილისში, ამბროლაურში, აბაშაში და ხობში, ასევე მულტიპროფილური საავადმყოფოები ქუთაისსა და ზუგდიდში. მხოლოდ დეკემბერში დამატებით კიდევ რამდენიმე ახალი კლინიკა გაიხსნა კასპში, ხაშურში, თერჯოლაში, ტყიბულში, ზესტაფონში, ლაგოდეხში, წალკაში, ხონში, საგარეჯოში, ოზურგეთში, სამტრედიაში, ადიგენსა და ქობულეთში. უკვე ფუნქციონირებს თანამედროვე სტანდარტების უახლესი სამედიცინო ტექნოლოგიებითა და აპარატურით აღჭურვილი სამედიცინო ცენტრები, – განაცხადა ანდრია ურუშაძემ.

მისივე ინფორმაციით, დღეისთვის საქართველოში უკვე მილიარდნახევარზე მეტი დაზღვეული მოქალაქეა. 2012 წლიდან საქართველოს პრეზიდენტის ახალი ინიციატივით ქვეყანაში დაზღვეული იქნება ყოველი მეორე მოქალაქე, ყველა ასაკის პენსიონერი და ყველა სკოლამდელი ასაკის ბავშვი, რაც გეოგრაფიულ ხელმისაწვდომობასთან ერთად ხელს შეუწყობს ფინანსურ ხელმისაწვდომობასაც

ინტერპრესი

შეხვედრები

პრაღა და ჰაცლავი...

ზუსტად 11 წლის წინათ საშობაო პრაღაში ვაცლავ ჰაველი შემხვდა. ძაღლით. პრაღის ცენტრის ქვაფენილიან პატარა ქუჩაზე მოსეირნობდა. თოვდა, პატარ-პატარა მაღაზიებიდან შუქი, ნაირფერი ზანზალაკების ზანზალაკობა ისმოდა და ნაძვის ხის სათამაშოებისგან არეკლილი ილუმინაცია ანათებდა. ძველი პრაღა ზღაპრულიაო რომ ვთქვა, ამით მაინც ვერაფერს ვიტყვი, არადა, როგორ მინდა. აქ სიარული შეუძლებელია. აქ უსასრულოდ უნდა იბორიალო და იბორიალო. პრაღა სულის განწყობაა, ერთგვარი ხავერდოვანი აპრილია და თუ აბსოლუტური ბედნიერება არსებობს, იგი სწორედ იქ ბუდობს. ზამთარში, მაშინაც კი როცა წვიმს, ყინავს, თოვს ან ცივი ქარი ქრის. პრაღამ ავდარი არ იცის. ანდა კეთილი ავდარი აქვს. რაღაცნაირად ჩემია. ჰოდა, იმ დღეს მე და ჩემი მეგობარი ვიწრო-ვიწრო ქუჩებში დავბორიალ-დავბორიალობდით. უხმოდ. ქალაქს ვუსმენდით... და უცებ ჩვენს წინ პატარა ჩოჩქოლი ატყდა. ადამიანების მცირე ნაკადმა კედლისკენ გაგვწია. ვიწროდ განათებულ ქვაფენილზე ულვაშებში ჩაღიმებული, დენდი – გრძელ, შავ პალტოში გამოწყობილი ვაცლავ ჰაველი მოსეირნობდა. თეთრი კაშნეთი. უფრო სწორედ ძაღლს მოასეირნებდა. უდაცვოდ... რამდენჯერ მაქვს ეს ამბავი მოყოლილი, ღმერთმა უწყის. რამდენჯერაც მომიყოლია, იმდენჯერ უკთხავთ: უდაცვოდ?“. ჰოდა, მეც მითქვამს: „იქნებ ახლომახლო კი მოჰყვებოდნენ, მაგრამ სულ არ ჩანდნენ. ანდა სულაც არ მოჰყვებოდნენ. რა მოხდა, კაცი თავის ქალაქში სეირნობს, დიდი ამბავი“. ვაცლავი თავის გრძელ ლაბადაში პრაღის ბაროკოს ხალისიანი კუბიზმივით იყო... ასე მეგონა, რომ ყველაზე რომანტიკული პრეზიდენტი იყო მთელს მსოფლიოში...

პრაღაში არაერთხელ ჩემი მასპინძელი ვაცლავის თანამოაზრე და მეგობარი ირჟინა შიკლოვა იყო. ირჟინას ყველა იცნობს. განა მარტო პრაღაში? მთელს ქვეყანაში. ფემინისტი, ძალიან აქტიური ადამიანი. კარლოვის უნივერსიტეტში სოცმუშაკის ფაკულტეტის დამაარსებელი. 6 წლის წინათ პრეზიდენტობის კანდიდატადაც კი დაასახელეს. ირჟინაც ციხეში იჯდა. მაშინ ერთმანეთს არ იცნობდნენ. უბრალოდ, როცა ვაცლავი ციხეში იჯდა, ირჟინა მის წერილებსა და მიმართვებს ავრცელებდა და დასავლეთს აგებინებდა. ერთხელ მასპინძელმა ერთ ცნობილ კაფეში წამიყვანა. იქ ძველი ანტისაბჭოელი დისიდენტები და მოქმედი მთავრობის წევრები ერთმანეთს ხვდებოდნენ და ერთმანეთს გვარიანადაც „შეჯორავდნენ“ ხოლმე. უფრო პირველები – მეორეებს. ეს არ იყო რესტორანი. ეს იყო საოცრად გემრიელი დელიკატესების „ფონზე“ ერთმანეთის კრიტიკა. როგორც ახლა იტყოდნენ – „კონსტრუქციულად“. ანეკდოტებითაც. იქ ვაცლავ ჰაველის ძმა გავიცანი. ირჟინამ სურათიც კი გადაგვიღო. იმ საღამოს ვაცლავ ჰაველისგან ინტერვიუს აღების იდეა მომივიდა. რასაკვირველია, ყველაზე მოკლე გზა ირჟინას პროტეჟეობაზე გადიოდა. თან ვნანობდი, იქნებ ვაცლავის ძმასთან „ჩამეწყო“. ძალიან თბილად ახსენა საქართველო და იმიტომ. ირჟინას მივმართე, მაგრამ ვერ გავითვალისწინე, რომ იქ ამგვარი რაღაცები არ მოსულა. ირჟინამ მკაცრი უარი მტკიცა. მომცა პრეზიდენტის ვებ-გვერდის მისამართი და აი, აქ მისწერე ჰაველის პრესსამსახურსო. ვაცლავს ასეთი თხოვნები არ უყვარს, არც მეო. მოვუბოდიშე. სასწრაფოდ გავამზადე კითხვები ინგლისურად და გავაგზავნე. პასუხი, უკვე საქართველოში რომ ვიყავი, მაშინ მომივიდა. გავითვალისწინებთო... ჩემი მეგობარი კი მას მერე მეხუმრებოდა: „ნეტა, მაშინ რომ არ დავბნეულიყავით და შენ იმ პატარა ქუჩაზე შენი დიქტოფონით პრეზიდენტს მიახლოებოდი, მაშინ ხომ მაინც გავიგებდით, მიჰყვებოდა თუ არა მას დაცვაო?“...

თბილისში კედელზე მიკიდია ხის ჩარჩოში ჩასმული ვაცლავ ჰაველისა და მისი მეორე მეუღლის მიერ გამოგზავნილი საახალწლო მილოცვა. ფოტოალბომში კი ერთი განათებული ფანჯრის სურათს ვინახავ. როცა პრაღაში ჩავდიოდი, ჩემთვის ყველაზე საინტერესო გიდი ვაცლავ ჩერნი იყო, რადგანაც არასოდეს ეზარებოდა და საღამოს პრაღაში ჩემთან ერთად, ჩემი ხათრით საათობით, ლამის გათენებამდე დაბორიალობდა. თან პრაღის ამბებს ქართულად მიამბობდა. საქართველოს დიდი მოყვარული, საოცრად ნიჭიერი ადამიანი, პოლიგლოტი და თოვლის ბაბუასავით თბილი ადამიანი მსოფლიოში ყველაზე კარგი გიდია. ისე, ვაცლავ ჩერნი მართლაც ჰგავს თოვლის ბაბუას, დიდი და თეთრწვერა, გულღია სიცილით. ჰოდა, რამდენჯერმე პრეზიდენტის სასახლეში შევბორიალდით. ერთხელ ძალიან გვიანი იყო, მგონი, დილის ორი საათი. ჰოდა, ვაცლავმა ერთ ანთებულ ფანჯარაზე მიმითითა. პრეზიდენტის კაბინეტის ფანჯარააო. ნახე, სინათლეც ანთია და იქვე დროშაც ფრიალებსო. როცა დროშა დაშვებულია, ე.ი. პრეზიდენტმა სასახლე დატოვაო. იმ თითქმის გამთენისას დროშა მაღლა ფრიალებდა და სინათლეც ენთო...

ია მერკვილაძე

იწილო-ბიწილო

ხელისუფლება და „ჭირვეული ბავშვი“

(მესამე გვერდიდან)

● არსებობს თუ არა ასეთი შეხვედრების პერიოდულობის რაიმე გარკვეული ცხრილი („გრაფიკი“)?
● ასეთ შეხვედრებზე რა საკითხებს განიხილავთ თქვენ პირადად და რა თემატიკას პრინციპულად არ შეეხებით?

ამ მიმართვის პასუხად მე მივიღე არა თქვენი(?), არამედ, რატომღაც, ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიული(?) საქალაქო სამსახურის უფროსის ირაკლი აბესაძის მეტად უცნაური წერილი, რომელშიც არც ერთ ჩემს კითხვაზე არ არის გაცემული კონკრეტული პასუხი! სამაგიეროდ არის უადგილო შემოთავაზება: „...თქვენი მოთხოვნის შემთხვევაში,... იურიდიული საქალაქო სამსახურის წარმომადგენელი მზად არის შეგხვდეთ და გაგიწიოთ კონსულტაცია თქვენ დაინტერესებაში არსებულ საკითხთან დაკავშირებით“.

ბატონო გიგი, ჩემს მიერ დასმული კითხვები არავითარ „კონსულტაციას“ არ საჭიროებენ – საკმარისია მარტივი პასუხი, მაგალითად:

● მერის მოქალაქეებთან პირადი შეხვედრების თაობაზე არსებობს გადაწყვეტილება, ან არავითარი გადაწყვეტილება არ არსებობს.
● ცხრილი („გრაფიკი“) ასეთი შეხვედრებისა არსებობს (ადგილმდებარეობა და პერიოდულობა), ან არ არსებობს.
● ასეთ შეხვედრებზე გარკვეულ საკითხებს (თემატიკის ჩამონათვალი) მერი პირადად არ განიხილავს, ან მერი პირადად განიხილავს ნებისმიერ საკითხს.

ამრიგად, ამ განმეორებით მიმართვაში, ისევ მაინტერესებს: გაქვთ თუ არა პრაქტიკაში მოქალაქეებთან შეხვედრები? თუ ამ პრაქტიკას ატარებთ – რა პრინციპის მეშვეობით? მოკლედ – ისევ და ისევ, იმ სამ კითხვაზე პასუხის მოლოდინში ვარ.

პატივისცემით,
მალხაზ ჟვანია

ახლა კი ვიცოდი – დიდი დრო მქონდა ლოდინისთვის და... ფიქრისთვის.

სადღაც, რომელიღაცა საგაზეთო სტატიაში ვთქვი, რომ ხელისუფლება ყველაზე მძიმე ნარკოტიკია-მეთქი. ადვილი წარმოსადგენია მერის ამალა მის გარშემო ფეხურს ჩაბუქნით ან თითისწვერებზე, როგორ უვლის. მესმის უგულავასი – ძნელია გაუძლო ასეთ „ნარკოტიკულ“ ცდუნებას და ეტყობა, ადრე ნასწავლი, ღვთისმეტყველებაც მას ვეღარ უშველის.

იმაზეც ვფიქრობდი, ღირს თუ არა, იმ აბესაძეს, როგორც იურისტს, წასაკითხავად რამე ვურჩიო, მაგალითად საქართველოს კონსტიტუციის მეორე თავში 41-ე მუხლი და საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მესამე თავი... მერე გადავიფიქრე – რატომ უნდა ველოლიავო? ბიძაშვილია ჩემი თუ რა?! ისედაც ეტყობა – უგულავა საკმარისად ეფერება. ვადას ისევ გადააცილა მერიამ, მაგრამ ჩემი შემაწუხებელი დარეკვების შედეგად მაინც, როგორც იქნა, „იმშობიარა“! არ ვიცი, როგორ წარიმართა მათთან „მშობიარობის“ პროცესი – ალბათ „მაშები“ დასჭირდათ – ისეთი მახინჯი რამ მომიტანეს სახლში:

2011 წ. 27 ივლისი, №12/72314–1

ბატონო მალხაზ,

ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიულ საქალაქო სამსახურში ამა წლის 14 ივნისს შემოსული თქვენი №12/72314–1 წერილის თანახმად, განგიმარტავთ, რომ აღნიშნულ საკითხზე პასუხი უკვე გეცნობათ №12/63964–1 წერილით.

პატივისცემით, ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიული საქალაქო სამსახურის უფროსი ირაკლი აბესაძე.

მერიის საფირმო ბლანკზე დაბეჭდილი ეს დაუფარავი თავხედობა, ჩვენი მიმოწერის დასასრულს ნიშნავდა – უგულავას ერთგულმა, აბესაძემ სრულ აბსურდამდე დაიყვანა ჩემი უწყინარი და უგულავასთვის უვნებელი მიმართვა... წარმოიდგინეთ, რა ბიუროკრატიულ „შემოქმედებას“ გააჩაღებდა მერია, საზოგადოებრივ ტრანსპორტზე ან კომუნალურ მომსახურებაზე რომ მეკითხა!.. და მაინც, ერთი შეხედვით, ჩემმა უმნიშვნელო კითხვამ, ლაკმუსივით გამოავლინა ხელისუფლების „ავთვისებიანი სიმსივნე“, რომელიც დემოკრატიის ქვაკუთხედს – ხელისუფლების და მოქალაქეების ურთიერთობას ეხება. ოფიციალურმა თავხედობამ ბოლო მოუღო ჩემს ემოციურ და ხატოვან შეფასებებს: იქვე დამებადა კითხვა – აქვს თუ არა მომხდარს რაიმე აზრი, ვინაიდან ნორმალურ ქვეყანაში ასეთი სახის პუბლიკაცია, როგორც წესი, იწვევს პირადად მერის საჯარო რეაგირებას, ხოლო მისი ხელქვეითის, საკუთარი ნებით სამსახურიდან წასვლას. დააკვირდით: ეს ნორმალურ ქვეყანაში-მეთქი – არა საქართველოში, ვინაიდან ვეჭვობ, რომ უგულავა პრესას კითხულობდეს. იმასაც ვეჭვობ, ჰყავდეს ვინმე, ვინც ყოველდღიურ პრესას თვალს ადევნებს და მოხსენებით ბარათებს უმზადებს მის აღმატებულებას. ისიც მგონია: შემთხვევით გიგის რომ წაეკითხა კიდეც – საეჭვოა „ყური შეებერტყა“ – რა საჭიროა მისი აღმატებულებისთვის თავის შეწუხება?! რაც შეეხება კონკრეტულად არსებულ აბესაძეს, საერთოდ უაზრობაა რაიმეს პროგნოზირება, ვინაიდან ის ისეთი ადამიანის შთაბეჭდილებას ტოვებს, რომელსაც არავითარი პირადი მრწამსი არ გააჩნია. გასაგებია: მან თავისი სიბრიყვით არა მარტო საკუთარი უხეირობა დაამტკიცა; მერს და მერიას სახელი გაუტეხა – მან მე პირადად შეურაცხყოფა მომაყენა. ჩვენში დარჩეს – დასასჯელია, მაგრამ „ექზეკუცია“ უშედეგო იქნება – კუზიანს მხოლოდ სამარე გაასწორებსო ნათქვამია.

ეტყობა ჯიუტი ვარ: „ბოლო აკორდის“ სურვილი არ მშორდებოდა – დახმარებისთვის ჩვენს ომბუდსმენს მივმართე. ორ თვეზე მეტი დრო დასჭირდა სახალხო დამცველს და აი, პასუხიც მივიღე:

საქართველოს სახალხო დამცველის აპარატი. 16.12.2011. № 4858/04-15/1425-11

ბატონო მალხაზ,

თქვენი 2011 წლის 22 სექტემბრის №1425-11 განცხადების საფუძველზე ა/წლის 19 ოქტომბერს საქართველოს სახალხო დამცველის აპარატმა „საქართველოს სახალხო დამცველის შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-18 მუხლის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტების შესაბამისად, მიმართა ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიულ საქალაქო სამსახურს №4172/ო4-15/1425-11 წერილით, რათა მოეწოდებინათ შემდეგი ინფორმაცია, კერძოდ: გეცნობათ თუ არა თქვენს მიერ მოთხოვნილი ინფორმაცია. უარყოფითი პასუხის შემთხვევაში, ვთხოვეთ, მიეთითებინათ, განგემარტათ თუ არა თქვენი უფლებები და გადაწყვეტილების გასაჩივრების წესი.

ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიულ საქალაქო სამსახურს 2011 წლის 28 ოქტომბერის №11/140387-7 წერილით გვეცნობა, რომ თქვენს მიერ მოთხოვნილი ინფორმაცია არ შეესაბამება საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „მ“ ქვეპუნქტის განმარტებას, აქედან გამომდინარე, იგი არ წარმოადგენს საჯარო ინფორმაციას. ამასთან გამოგვიგზავნეს თქვენს მიერ შეტანილი განცხადების და მის საფუძველზე ქ. თბილისის მერიის იურიდიული საქალაქო სამსახურის მიერ გაცემული პასუხის ასლები.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „მ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, საჯარო ინფორმაცია არის ოფიციალური დოკუმენტი (მათ შორის, ნახაზი, მაკეტი, გეგმა, სქემა, ფოტოსურათი, ელექტრონული ინფორმაცია, ვიდეო და აუდიოჩანაწერები), ანუ საჯარიო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია.

თქვენს მიერ მოთხოვნილი ინფორმაცია, კერძოდ: არსებობს თუ არა მერიის რაიმე დაკანონებული გადაწყვეტილება მოქალაქეებთან პირადი შეხვედრების თაობაზე; არსებობს თუ არა გარკვეული ცხრილი ასეთი შეხვედრების პერიოდულობაზე და ასეთ შეხვედრებზე რა საკითხები განიხილება, არ წარმოადგენს ზემოხსენებული მუხლით განმარტებულ საჯარო ინფორმაციას. ამდენად, ქ. თბილისის მერიის მხრიდან არ იკვეთება თქვენი უფლებების დარღვევის ფაქტი. ამასთან, ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიულ საქალაქო სამსახურის ა/წლის 9 ივნისის წერილით, თქვენი განცხადების პასუხად გეცნობათ, რომ თქვენი მოთხოვნის შემთხვევაში, ქალაქ თბილისის მერიის იურიდიული საქალაქო სამსახურის წარმომადგენელი მზად არის, შეგხვდეთ და გაგიწიოთ კონსულტაცია თქვენს დაინტერესებაში არსებულ საკითხებთან დაკავშირებით.

ამდენად, გაცნობებთ, რომ საქართველოს სახალხო დამცველის აპარატში თქვენს №1425-11 განცხადებაზე საქმის წარმოება დასრულებულია.

პატივისცემით, ირაკლი მჟავანაძე, მართლმსაჯულების დეპარტამენტის უფროსი.

ამასთან დაკავშირებით ერთი ამბავი გამახსენდა. ერთხელ რუსეთში, პარლამენტის დემოკრატმა დეპუტატმა რესტორანში, საქმიან შეხვედრაზე, მიმიპატიჟა – მისი საარჩევნო კამპანიის ხელმძღვანელობა მთავაზობდა. 200 გრამის შემდეგ „ხალხის რჩეულმა“ გაიზმორა, ტკბილად გაიღიმა, ძმაკაცურად თვალი ჩამიკრა და სიტყვის გუდას პირი მოხსნა: „ეჰ, რა კარგია დეპუტატობა, ეს ამომრჩევლები რომ არ არსებობდნენ...“. სიფათში მინერალური წყალი შევასხი და წამოვედი...

მოკლედ, გასაგებია: კითხვაზე, ატარებს თუ არა უგულავა პირად შეხვედრებს მოსახლეობასთან, პასუხი არც დადებითია და არც უარყოფითი – „დემოკრატი“ უგულავა ამ დიდ საიდუმლოს არავის უმხელს! ეტყობა არჩევნებისთვის ინახავს, როდესაც ტელეკამერების წინ ვილაც გაჭირვებულს გამაძღარი კანიბალის ღიმილით მოეფერება... თუ მოესწრო უგულავა საკუთარ არჩევნებს, თუ იმ დროისთვის მე, რომელიმე პარტიაზე არჩევანი შევაჩერე და დავთანხმდი შემოთავაზებას მათთვის პოლიტტექნოლოგიური დახმარების გაწევაზე – მოვახსენებ გიგის ხალხთან კუკუდამალობანას თამაშს.

ეს ჩვენი მერი ხომ მხოლოდ ერთი ჩვეულებრივი მედროვეა, ისეთივე როგორც მრავალი სხვა. მთლიანობაში მოვლენას და ტენდენციებს დავაკვირდეთ. დემოკრატიის ქვაკუთხედი ვახსენე და შევეცდები კიდევ ერთხელ განვმარტო: ზოგადად, ხელისუფლების საკადრო პოლიტიკა მერიასთან მომხდარმა „წვრილმანმა“ კაზუსმა, დემოკრატიისგან ძირეული აცდენა გამოამჟღავნა, რადგან ეს პირდაპირ გამომდინარეობს დემოკრატიის ტერმინიდან, მისი ცნებიდან – ხალხის მიერ ქვეყნის მართვიდან. ჩვენი ხელისუფლება თვლის, რომ მან უკეთესად იცის რა სჭირდება საზოგადოებას, რა არის საზოგადოებისთვის უფრო სასარგებლო და, ამ მოსაზრებიდან გამომდინარე, არ აინტერესებს განსხვავებული საზოგადოებრივი პოზიცია. მისი ჯიუტი, „თვითნებური“ გამოვლენა კი აღიზიანებს. ამიტომ ის თვლის, რომ „საზოგადოების აღსაზრდელად“ მკაცრი მიდგომაა აუცილებელი. ამრიგად, საკადრო პოლიტიკაც დადის პირადი ერთგულების პრინციპამდე. ეს, არა მარტო დემოკრატიის დასასრულს ნიშნავს – ზოგადად სახელმწიფოსთვის ძირგამომთხრელი ქმედებაცაა.

საიდან ჩნდება გონებაშეზღუდულობა, ახირებულობა და პირადი ერთგულების პრიმატი, რომელიც, როგორც ნისლი, ბურავს სინდისიერებას და პროფესიონალიზმს?

1. ეს პრობლემა მრავალი კუთხით შეიძლება იყოს შესწავლილი. ვცადოთ, განვიხილოთ ამათგან თუნდაც ორი:

ყველაფრის თავი და თავი კულტურაა, ანუ ამ შემთხვევაში, უკულტურობა. კულტურა, მისი ფართო გაგებით, სხვა არაფერია როგორც ადამიანის მორალი, ეთიკა, ხარისხიანი განათლება, შედეგად კი მისი საკუთარი ქცევის ფაქიზად და წინასწარ გააზრება – უფრო მეტი სიფრთხილით და გონიერებით სხვებთან ურთიერთობა. ეტყობა უგულავას „მძიმე ნარკოტიკმა“ დააკარგვინა ყოველივე, რაც ოდნავ მაინც მიახლოებულია კულტურის ცნებასთან. აბესაძეს რაც შეეხება – ღმერთმანი არ ვიცი, ჰქონია კი მას ოდესმე ეს თვისებები...

2. მოსახლეობამ, მისი სიღრმისეული პასიურობით და არაორგანიზებულობით მხოლოდ ერთ შედეგს მიაღწია: ხელისუფლება აღიქვამს საზოგადოებას როგორც მომაბეზრებელ, ჭირვეულ ბავშვს, რომელიც, მის სასიკეთოდ, ზოგჯერ უნდა დასაჯო ან შეაქო, ზოგჯერ არ მიაქციო ყურადღება ან ოდნავ წაახალისო, ზოგჯერ დატუქსო ან ჭკუა დაარიგო, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში არ აჰყვე!... მოკლედ, ჭირვეულ ბავშვს (საზოგადოებას) მკაცრი პედაგოგიური მიდგომა და აღზრდა ესაჭიროება.

დემოკრატი ჩვეულებრივი ადამიანია. ის შეიძლება იყოს: მუქთახორა ან შრომისმოყვარე; განათლებული ან პირიქით; სხარტი გონების ან ზანტად მოაზროვნე; ცხოველების მოყვარული ან მათდამი გულგრილი; ჯანმრთელი ან ინვალიდი და ასე შემდეგ... შინაგან დემოკრატიულ განწყობას არაფერი უშლის ხელს – მთავარია, ეს სულიერი თვისება მყარად არსებობდეს ადამიანში.

ქვეყნის მართვაში სწორედ ასეთები უნდა დასაქმდნენ. სხვებისთვის კი (არადემოკრატი „უგულავების“ და „აბესაძეებისთვის“ძ, სახელმწიფოსთვის ნაკლებად საზიანო საქმეა მისანდობი – „ავთვისებიან სიმსივნეს“ ან ძლიერი თერაპია ესაჭიროება ან, ქირურგიული ჩარევა – მოკვეთა.

მალხაზ ჟვანია

დედამიწის ზურგზე

ჩავესმა გახსნა აშშ-ს ხრიკები: კიბოს დაავადებანი და მიტინგები რუსეთში – ეს მათი საქმეა

როდესაც რუსეთში აწყობს მასობრივ მიტინგებს, ვაშინგტონი ცდილობს, მოახდინოს ქვეყანაში სიტუაციის დესტაბილიზაცია, ჩაშალოს პუტინის ლიდერობა და განახორციელოს რევოლუციების სცენარი, რაც მსოფლიოს ზოგიერთ ქვეყანაში ხდება, მიაჩნია ვენესუელის პრეზიდენტს. პარალელურად, ეჭვი აქვს მას, ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა გამოიგონა საშუალება საიდუმლოდ დააავადოს ლათინური ამერიკის ქვეყნების ლიდერები უკურნებელი სენით.

ინდოეთის ყველაზე ძვირი საიარაღო ტენდერი ისტორიაში ჩაშლის პირასაა – ეს შეიძლება ხელსაყრელი აღმოჩნდეს რუსეთისთვის

შეიძლება მოსკოვს გაუჩნდეს შანსი, აანაზღაუროს დანაკარგები – ინდოეთის მიერ გამოცხადებული კონკურსი 126 გამანადგურებლის შესყიდვაზე ახლოსაა ჩაშლასთან ინდოეთისთვის სახსრების უკმარისობის გამო. კონტრაქტის გაუქმების შემთხვევაში გაზაფხულზე ტენდერის წამგებ რუსეთს შეუძლია კვლავ შესთავაზოს ინდოეთს თავისი მიგ-35, რომლებიც აგებენ საბრძოლო ხარისხით, მაგრამ, სამაგიეროდ, მიმზიდველია ფასით.

კორეის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბლიკაში კიმ ჩენ ირთან გამოთხოვების მეორე დღე აღნიშნეს სამწუთიანი დუმილითა და საყვირებით

კიმ ირ სენის სახელობის ცენტრალურ მოედანზე ფხენიანის მცხოვრებთა ასობით ათასი კაცი შეიკრიბა. მიტინგზე გამოვიდა უმაღლესი სახალხო კრების პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, რომელმაც გარდაცვლილის უმცროს შვილს კიმ ჩენ ინს უწოდა „პარტიის, არმიისა და ხალხის გამოჩენილი ლიდერი“. თავად მემკვიდრე ტრადიციისამებრ დუმილს ინარჩუნებდა.

ნიუ-იორკში ტაიმს-სკვერში დააყენეს „მანქანა მოგონებათა გასანადგურებლად“

ეს არის ჩვეულებრივი ქაღალდის საჭრელი აპარატი. ხალხი მასთან მისასვლელად რიგში დგება და ანადგურებს ყოფილი შეყვარებულების ფოტოგრაფიებს, ანგარიშებს ფულის წაგების შესახებ, ჯარიმებს არასწორი მოქმედებებისთვის, გაზეთებს არასასიამოვნო სტატიებით. ზოგიერთს თავიანთთვის მოუწონებელი სამედიცინო ანალიზების შედეგებიც კი მოაქვს.

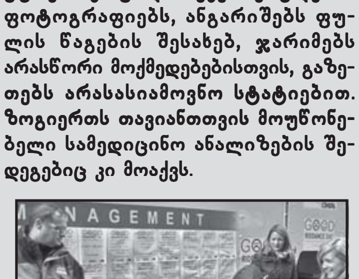

◉ მოყვარეს პირში უძრახე!

ზოგიერთი კირკიმალა კაცი შეიძლება, თავიდანვე შემედავოს, ეს რა რუბრიკა აგირჩევია — რატომ ეძახი მოყვარეს, თუკი ის საძრახ საქმეებს აკეთებსო. აბა, ვინ იტყვის — კარგიაო, თუნდაც გამოყენებულ ელექტრობაზე მიბმულ ნაგვის ფულზე? შიშით ღამით შუქი ვერ ჩამირთავს, არადა, ჩემი ნაგავი ძირითადად იმ ქაღალდის ნაფლეთებია, სადაც ჩემივე დაწუნებული ნაწერებია. ახლა მეორე გამომედავება — რა ძველისძველი სათაური გამოგიყენებიაო, ასე ხომ ჯერ კიდევ მეოცე საუკუნეში წერდნენო. მართალი ბრძანდებით, ასეთი სათაურით მეც და ბევრ ჩემს კოლეგას სხვადასხვა გაზეთში სხვადასხვა დროს უამრავი წერილი დაგვიწერია და, როგორც ამბობენ, პირდაპირ პირში გვითქვამს ქალაქის მესვეურთათვის თუ სხვა მაღალჩინოსანთათვის ქალაქში შემჩნეულ ნაკლზე. მართალია, მაშინაც და ახლაც ისინი ხმამაღლა გვპასუხობდნენ, რომ ყველაფერს აკეთებენ თბილისის, უფრო სწორად ხალხის საკეთილდღეოდ, თუმცა იქვე ამატებენ — გასაკეთებელი (შეიძლება, ზოგმა კიდევაც ჩაიცინოს, თუ გასაფუჭებელი) კიდევ ბევრიაო.

გასაკეთებელ-გამოსასწორებელი ჯერჯერობით მართლაც ბევრზე-ბევრია. ჩვენში კი არ ჩამკვდარა „სიძველისადმი გრძნობა — პატივი". ამიტომაც გამოვიყენეთ ძველი რუბრიკაც და სათაურიც. თუ დაიჯერებთ, უფრო ფართოდ გავახილეთ თვალები, სმენაც დავძაბეთ და რაც ვნახეთ და მოვისმინეთ და ძალზე საყურადღებოდ მივიჩნიეთ, თქვენსა და „იქ" განსასჯელად წარმოგიდგინეთ.

დავდივარ თბილისის ქუჩებში...

75 ჭირი და არ გაღარჩენა

ასე იწყევლებოდა № 46 ავტობუსში გაჭირვებით შემოტენილი ხანდაზმული ქალი იმათ მიმართ, ვინც ვითომდა „მოსახლეობის სასიკეთოდ", ჯერ კიდევ შარშან ამ დროს, უამრავი საავტობუსო მარშრუტი გააუქმა და ხალხს დაჰპირდა, სულ მალე ახალი, კეთილმოწყობილი სამარშრუტო ტაქსები ისევ ამ ფასად და ამავე წესით მოგემსახურებათო.

როდესაც ვიღაცამ ბებოს ეს შეახსენა, მოხუცმა ერთხელ კიდევ მიაწყევლა „რეფორმების" ავტორები.

— ისე მაგათ და მაგათმა ოჯახებმა გაიხარონ, როგორც ჩვენ გაგვახარეს. ხალხის სასიკეთოდ ვზრუნავთო, უსირცხვილოდ აცხადებენ. ჩვენ, დიღმის მასივის მცხოვრებთ, მოგვიხსნეს № 75 და №35 ავტობუსები, რომლებითაც მშვენივრად, თან იაფად ვმგზავრობდით თავისუფლების მოედნისკენ და ვაკე-ბაგებისკენაც (ჰიპოდრომთანაც კი ვხვდებოდით!ძ, მოიმიზეზეს — ხალხი ბილეთს არ ყიდულობსო. გააძლიერ-გაამკაცრონ კონტროლი როგორც მგზავრებზე, ისე კონტროლიორებზე! აბა, რა კონტროლია, როცა მაგალითად, ფილარმონიის გადასწვრივ, 51-ე საჯარო სკოლასთან უსაქმოდ მდგომი ბევრი კონტროლიორი ავტობუსში მხოლოდ იხედება და შორიდან კითხულობს — ბილეთები თუ გაქვთო? შემდეგ ისევ აგრძელებს უსაქმურობას.

ბებოს ასეთ საყვედურს ბევრი სხვა მგზავრიც დაეთანხმა. ატყდა ერთი სჯა-ბაასი ქალაქის მოსახლეობის სატრანსპორტო მომსახურების ავკარგზე. გაიხსენეს ქალაქში მომრავლებული ზედა გადასასვლელები, რასაც ქალაქის ხელისუფლება იკვეხნის. ამაზე ისევ ბებომ უპასუხა.

— აბა, მითხარით, ამხელა ქალი, თანაც ტვირთით, როგორ უნდა ავიდე იმ სიმაღლეზე?

ითქვა ისიც, რომ დიღმის მასივიდან ფილარმონია-თავისუფლების მოედნისკენ მხოლოდ № 46 ავტობუსით შეიძლება გადაადგილება, მას კი, სამარშრუტო ტაქსების გაძვირების შემდეგ, მგზავრები სულ ემატება. ასეთი მდგომარეობაა ქალაქის თითქმის ყველა უბანში.

კაცი იმედით ცოცხლობსო. ჰოდა, ბევრს ისევ აქვს იმედი, რომ, როგორც ქალაქის თუ ტრანსპორტის მესვეურები ჰპირდებიან (ეს კი მთელი წელი გრძელდებაძ, მალე ძველ ფასებს დავუბრუნდებით. იმასაც ამბობდნენ, რომ ძველ ტაქსებში მგზავრობის ფასი საერთოდ არ გაიზრდებაო; პენსიონერებზე და მათთან გათანაბრებულ ხალხზე შეღავათები გავრცელდებაო. ვაი რომ, ეს ყველაფერიც ტყუილია. ახალ და მით უმეტეს, ძველ სამარშრუტო ტაქსებში პენსიონერების ბარათის გამოსაყენებელი ავტომატები ჯერაც არ დაუდგამთ.

გატენილ ავტობუსში ვიღაცამ იხუმრა, პრეზიდენტი დაგვპირდა — ჩვენი ხალხი ერთმანეთს უნდა ჩავახუტოო, ამაზე მეტი ჩახუტება ნამდვილად აღარ გვინდა!

ისე იმედი ნუ მოგიშალოთ ღმერთმა!

გასდის და ტირის!

ამ სიტყვებს არავითარი გადატანითი მნიშვნელობით არ ვხმარობ. რაც წერია, ნამდვილად სწორედ ისეა... გაბრაზებულ-შერცხვენილი დაბრუნდა შვილიშვილი გასეირნებიდან.

— რა დაგემართა, რატომ ხარ ასე გაბრაზებული-მეთქი, ვკითხე ბიჭს.

მის მაგიერ დედამისმა მიპასუხა, რა დაემართა და ჩაიფსაო! მთელ გამზირზე საპირფარეშო ვერ ვნახეთ, სადმე ეზოში შესვლა, ან ხეს ამოფარება კი არ იკადრაო.

გამახსენდა, რომ ოპერასთან ჩასახვევში იყო ერთი ასეთი დაწესებულება.

— როგორ გეკადრებათ, ის დიდი ხანია, საფუნთუშედ გადააკეთესო — იყო პასუხი — გვითხრეს, ალექსანდრეს ბაღის ზედა მხარეს, ან ყოფილ კოლმეურნეობის მოედანზეო. მაგრამ იქიდან უკვე კარგა შორს ვიყავით, ბიჭმა კი ვეღარ მოითმინაო.

ცოტა ურწმუნო კაცი ვარ და ყოველივე ამის შესამოწმებლად რუსთაველისკენ გავწიე. ერთადერთი დაწესებულება, სადაც „მეფეებიც კი თავის ფეხით დადიან", შემთხვევით ფილარმონიასთან, მიწისქვეშა გადასასვლელში აღმოვაჩინე. ამ დროს კი ჩემი თვალით ვნახე და ყურითაც გავიგონე, როგორ დაეძებდნენ თბილისის სტუმრები „ტუალეტს" მხოლოდ ქალაქის ცენტრში კი არა, სხვაგანაც — ჭავჭავაძის, აღმაშენებლის გამზირებზე, და ხმამაღლა თუ არა, გულში მაინც აგინებდნენ ქალაქის შესაბამის მესვეურთ. არადა მიწის ზევით თუ ადგილი ვერ გამონახეს, რამდენი მიწისქვეშა გადასასვლელია მარტო რუსთაველის გამზირზე, განა არ შეიძლება, რომელიმე მათგანში კეთილმოწყობილი, ხაზს ვუსვამ — დიახ კეთილმოწყობილი საპირფარეშოს გაკეთება?!

აბა, რა წერია?!

ამ რამდენიმე წლის წინათ ჩვენ გაზეთში ვწერდით მშობლიური ენის დასაცავად პოლონეთში მიღებულ ერთობ მკაცრი კანონის შესახებ, რომლის მიხედვითაც ქუჩების ვიტრინებიდან, სარეკლამო ფარებიდან, პრესიდანაც უნდა გამქრალიყო უცხოური სახელწოდებები და გამოთქმები, უნდა პოლონურად ეთარგმნათ საქონლის დასახელება, მათი გამოყენების ინსტრუქციები და, თქვენ წარმოიდგინეთ, ზოგიერთი საკუთარი სახელ-გვარიც კი. ამ კანონის დარღვევისთვის საკმაოდ დიდთანხიანი ჯარიმაც კი წესდებოდა. ჩვენ არ ვიცით, როგორ ხორციელდება ეს კანონი ჩვენს მეგობარ ქვეყანაში, მაგრამ, სამაგიეროდ, ვიცით, თუ როგორ ირღვევა ჩვენში ყოველ ნაბიჯზე მშობლიური ქართულის დაცვის წმიდათაწმიდა საქმე. როგორც ჩანს, სულ დავივიწყეთ ჯერ კიდევ თითქმის საუკუნენახევარზე მეტი ხნის წინათ ნათქვამი.

„რა ენა წახდეს, ერიც დაეცეს...
წარეცხოს ჩირქი ტაძარსა
წმიდას!"

ალბათ, სწორედ ამან განაპირობა სახელმწიფო დაწესებულების — „ქართული ენის პალატის" გაუქმება, სასტუმროებისთვის „მეტეხი", „თბილისი", „აჭარა" სახელების შეცვლა. ტელევიზიებში მომრავლებული უგემოვნო შოუები, ტელევიზიებში ისეთი გადაცემების მოჭარბება, როგორიცაა „ფეის-კონტროლი", „ბათუმი და თბილისი ლაივ", „რეალითი შოუ", „კომედი-შოუ" „დღის შოუ", „ნანუკას შოუ", „ვანოს შოუ" და ა.შ. აბა, თუ მეტყვით, რას ნიშნავს „ფეშმოზშოუ", „კავკასუს ლაივი".

ერთიც უნდა ვთქვათ: ტელევიზიებში მომრავლებული მუსიკალური გადაცემა-კონცერტების დროს რატომღაც უჭირთ, თუ არც ცდილობენ, უცხოური სიმღერების სახელწოდებების ქართულად თარგმნას, რა გაჭირდა ისეთი? თავის დროზე ხომ იტალიურიდან ითარგმნა ისეთი პოპულარული სიმღერები, როგორიცაა „გენაცვალე" და „ჩემი ვარსკვლავი", ტექსტზე კი არა, სახელწოდების თარგმანზე ვამბობთ. ასეა „მელომანიაშიც", „მუსიკალურ ლიგაშიც", „ნუცას სკოლაშიც", „ჯეოსტარშიც", რაც ქართულად „ჯეოსელის ვარსკვლავს" უნდა ნიშნავდეს.

განსაკუთრებით ხშირია დარღვევები მარკეტ-მაღაზიების დასახელებებში. ალბათ ყველა დარღვევის ჩამოთვლა გაგვიჭირდება, მაგრამ ზოგიერთ მათგანზე მაინც შევაჩერებ მკითხველის ყურადღებას.

ფილარმონიის გადასწვრივ, მელიქიშვილის ქუჩის დასაწყისში გაჩნდა ორი ახალი წარწერა და დაწესებულებაც. აბა, თუ მიხვდებით, რისკენ გვეპატიჟება „ტენტორიუმი" (ქართული ასოებით წერიაძ ან je' hello. წერეთლის პროსპექტის ბოლოში, ერთმანეთისგან რაღაც ასიოდე მეტრში ერთი და იგივე წარწერაა LC lifey cood ან „ოპ-არტი". დიდუბის ეკლესიის მახლობლად კი ქართული ასოებით დაწერილი

ასეთი წარწერა გვიწვევს: „იაფარქ ფარქე" (ალბათ, თურქული რამეაძ მოდი და თავი იმტვრიე, თუ რას ნიშნავს ყოველივე ეს. კანონი კი ითხოვს ყველა ასეთი რეკლამა-ფირნიშის ქართულ განმარტებას.

მაგალითებით თავს აღარ შეგაწყენთ. ისინი ყოველ ქუჩაზე თუ არა, ყოველ უბანში მაინც „გაგახარებთ" და დაგარწმუნებთ, რომ მათი „შემოქმედნი" ისევ არაფრად დაგიდევენ არც ენის დაცემას და არც ერის დაცემას.

ეს მხოლოდ ნაწილია, რაც თბილისის ქუჩებში თვალის ერთი გადავლებით შეგვხვდა. თუ თქვენი სურვილიც იქნება, გაგრძელებაც იქნება.

ვალიკო სიმონიშვილი

◉ საახალწლო ფოტოგამოფენა

„ჩვენი მზერით"

კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის საგამოფენო დარბაზში, ჰუმანიტარულ და სოციალურ მეცნიერებათა ფაკულტეტის ჟურნალისტიკის სპეციალობის 1-ლი და მე-2 კურსის სტუდენტების პერსონალური ფოტონამუშევრების გამოფენა „ჩვენი მზერით" მოეწყო.

გამოფენაზე წარმოდგენილი იყო ის ფოტოები, რომლებიც სტუდენტებმა პირველი სემესტრის განმავლობაში სხვადასხვა თემაზე გადაიღეს.

პარალელურად გაიმართა ოლიკო ცისკარიშვილის წიგნის „ფოტოჟურნალისტიკის საწყისების" წარდგინება, რომელიც სალექციო კურსია და დააინტერესებს, როგორც სტუდენტებს, ასევე მოყვარულ და პროფესიონალ ფოტოდოკუმენტალისტებს. წიგნში გამოქვეყნებულია დამწყებთათვის სასარგებლო რჩევები, ასევე ფოტოები, რომლებმაც მსოფლიო შეცვალეს. წიგნში ასევე შესულია როგორც ქართველი, ასევე უცხოელი ფოტოდოკუმენტალისტების ბიოგრაფიები და ნამუშევრები.

ამავე დღეს შედგა ჟურნალისტიკის მიმართულების სასწავლო გაზეთ „25-ე საათის" პირველი ნომრისა და ჟურნალ „ბინულის" მეორე ნომრის წარდგინებაც, რომლებიც მოამზადეს პირველმა და მეორეკურსელმა სტუდენტებმა.

საღამო მიჰყავდათ გიორგი დობორჯგინიძესა და ლიზა მეტრეველს.

კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის დამფუძნებელმა ვახტანგ წივწივაძემ და უნივერსიტეტის რექტორმა კახაბერ კორძაიამ მოიწონეს სტუდენტების გამოფენა და მათ ყველა კარგ საქმეში თანადგომა აღუთქვეს. გამოფენა სამი კვირის განმავლობაში გაგრძელდება. ამ დროის განმავლობაში ნებისმიერ მსურველს საშუალება ექნება ეწვიოს კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის საგამოფენო დარბაზს.

ნატა ნიბლაძე.

სურათებზე: ნინო ზვიადაურის, ამალია ამბარცუმიანისა და ხატია გოგოხიას ფოტოები.

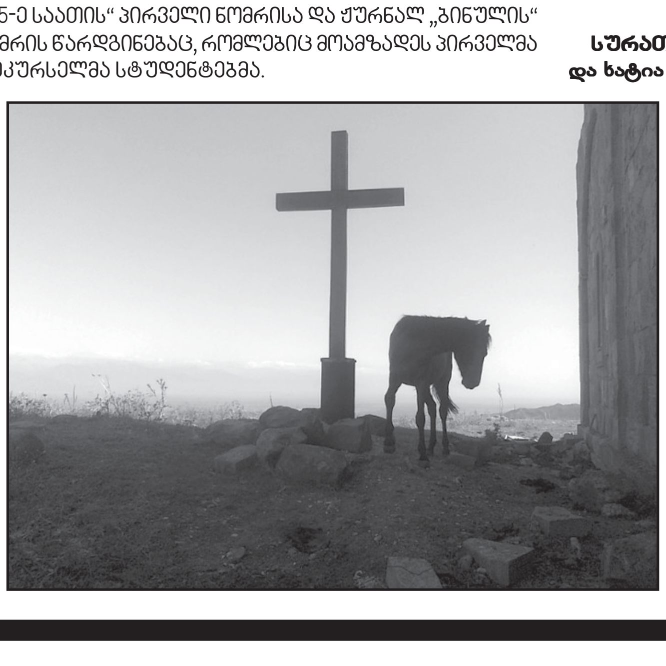

საახალწლო საჩუქარი

ჩემმა მშვენიერმა მეუღლემ, რომელთანაც ოცი წლის მეგობრობა მაკავშირებს, მშობლების თხოვნით, გადაწყვიტა ახალი წელი და საშობაო არდადეგები შვილებთან ერთად სოფელ პატარძეულში გაეტარებინა.

— ჩემო ფისუნი, — მითხრა ცოლმა გამომშვიდობებისას. — აბა, შენ იცი, როგორმე გაძელი ათიოდე დღე უჩვენოდ. გაბარებ ოჯახს: სანამ დავბრუნდებოდეთ, ტელევიზორი სახელოსნოში წაიღე შესაკეთებლად; სარეცხის მანქანას წყლის გამშვები შლანგი გამოუცვალე; იქნებ მაცივარსაც რამე მოუხერხო — გულის წამღებად ზუზუნებს; არც უთო აცხელებს ძველებურად... არ დაიზარო სასოებით მოვლილი იატაკის დაგვა—გაპრიალება; ზოგჯერ მტვერიც გადაწმინდე ავეჯიდან... ჰო, მართლა, ხელფასს რომ აიღებ, შუქის, გაზისა და წყლის ქირების გადახდა არ დაგავიწყდეს... თავს გაუფრთხილდი, არ გაცივდე, საქმეებით ძალიან არ დაიტვირთო, გენაცვალე! ნურც მშიერი დარჩები, მაგრამ მაინც ეცადე ეკონომიით იცხოვრო, თითოეულ თეთრს გაუფრთხილდი... ბედნიერად შეხვდი ახალ წელს, ნაცნობ—მეგობრები მოინახულე, საზოგადოებაში გამოჩნდი, არ იფიქრონ, ეჭვიანი ცოლი ჰყავსო. გაერთე, დრო გაატარე, ოღონდ უფრთხილდი, ვინმე ქარაფშუტას არ გადაეყარო, ჩემი ღალატი გულში არ გაივლო, თორემ...

— უწინამც დღე დამელიოს, ჩემო სუნთქვავ, სანამ შენდამი ღალატს გულში გავივლებდე. — დავამშვიდე ცოლი და ქერა კულულებზე მივეალერსე. — ისე მოვიქცევი, როგორც მიბარებ. დარდი არ გაიყოლო, ყველაფერს გავწვდები. აქამდე თუ რვის ნახევარზე ვბრუნდებოდი სამსახურიდან, ახლა შვიდ საათზე ვიქნები სახლში... უშენოდ გართობას რა ფასი ექნება, ფეხს არ მოვიცვლი ჩვენი ბუდიდან; პურს, ყველს და ძეხვს ვიყიდი და იოლად გავალ...

როგორც იქნა, დამთავრდა რჩევა-დარიგებებით აღსავსე წუთები, მზრუნველობით დავაბინავე ცოლ-შვილი სამარშრუტო ტაქსში, ჩავკოცნე, დამდეგი ახალი წელი მივულოცე და გულაჩუყებულმა, ცხვირსახოცის ფრიალით სოფლისკენ გავაცილე...

მიეფარა თუ არა მანქანა თვალს, ხალხმრავალ ქუჩაზე გავედი და თავისუფლების სიტკბოებით გაბრუებულმა, ხარბად შევისუნთქე დეკემბრის სუსხიანი ჰაერი. მივაბიჯებდი ტროტუარზე, წყნარად ვღიღინებდი და ჩემზე ბედნიერი კაცი ამქვეყნად არ მეგულებოდა (ჩემ აღმაფრენას მხოლოდ ის მამაკაცი გაიგებს, რომელსაც ოჯახური ცხოვრების ლაგამი აქვს ამოდებული და ზოგჯერ, მცირე ხნით მაინც, თავდავიწყება ენატრება...).

როცა შევედი გამოცარიელებულ, მაგრამ მყუდროებით აღსავსე ოთხოთახიან ბინაში, წუთით უჩვეულო სიჩუმემ შემაკრთო, მაგრამ როგორც კი წარმოვიდგინე პატარძეულისკენ მიმავალი ჩემი ცოლ-შვილის მხიარული სახეები, უმალვე საოცარი შვება ვიგრძენი და ამ დარბაისელმა კაცმა, პატარა ბიჭივით, სიხარულისგან კინაღამ შევიკუნტრუშე. შუადღისას მადიანად მივირთვი ცოლის მიერ ჩემთვის საგანგებოდ მომზადებული სადილი, დივანზე წამოვწექი, სიგარეტს მოვუკიდე და ნეტარებით გავიზმორე. აღარ მესმოდა ბავშვების გაუთავებელი კინკლაობის ხმა; ყურს არ მიხვრეტდა ჩემი მეორე ნახევრის მომაბეზრებელი ბუზღუნი: „ტელევიზორს აუწიე, ხმას დაუწიე, ნუ უყვირი ბავშვებს; მოდი, მაგიდა გასწიე, სიგარეტი აივანზე მოსწიე, ნაგავი გადაყარე; ქეთის თემა დაუწერე, რეზოს წინდები ამოაცვი, ანკას ცხვირი მოწმინდე...“

ცოლ-შვილის მშვიდობიანად მგზავრობის ამბით დამშვიდებულმა, კარგა ხანს ვუსმინე კლასიკურ მუსიკას, მერე ვივახშმე, ემოციებით დატვირთულმა საძინებელ ოთახს მივაშურე და იმპორტულ საწოლზე გავიშხლართე. გამეცინა, როცა გამახსენდა, როგორ მაღვიძებდა ღამე მუჯლუგუნის კვრით ცოლი — ნუ ხვრინავ, ბავშვები არ დამიფეთოვო... მამაპაპურად დავამთქნარე, თვალები მივლულე და ისეთი ხვრინვა ამოვუშვი, ალბათ, პატარძეულშიც გაიგონებდა ჩემი სიდედრი...

მეუღლის დანაბარები ნაწილობრივ შევასრულე, მაგრამ სახლის დალაგება და მშრალ ულუფაზე გადასვლა ვერ შევძელი, ამიტომ, როცა მის მიერ დატოვებული საჭმელები შემომელია, რესტორანში დავიწყე ვახშმობა და ჩემ სასახელოდ უნდა ითქვას, თორმეტ საათზე გვიან არასდროს დავბრუნებულვარ სახლში...

ახალი წლის წინა დღეს, ოჯახის ახლო მეგობრისგან ცისფერი კონვერტით ორი მოსაწვევი ბარათი და წერილი მივიღე:

„ჩემო ელიზბარ, გთხოვთ, მეუღლესთან ერთად გვეწვიოთ კაფე „ნირვანაში“ ღამის თერთმეტი საათისთვის; ძველი მეგობრები საახალწლო შეხვედრას ვაწყობთ და ზეიმზე გეპატიჟებით. შეგიძლიათ სამასკარადო ტანსაცმლით მობრძანდეთ. პატივისცემით — თქვენი არჩილი.“

მესიამოვნა მეგობრის ყურადღება. რადგან არავითარი სურვილი არ მქონდა სამასკარადოდ მოვრთულიყავი, ქათქათა პერანგი და ახალთახალი მოდური კოსტიუმი ჩავიცვი და თორმეტის ნახევრისთვის კაფე „ნირვანას“ მივაშურე, სადაც თბილად მომეგება ჩემი სიყრმის მეგობარი არჩილი.

საბანკეტო დარბაზში ბევრი სტუმარი შეკრებილიყო. ზოგი მათგანი სამასკარადო ტანსაცმელში იყო გამოწყობილი.

ძველმა მეგობრებმა ერთმანეთი მოვიკითხეთ და ზუსტად თორმეტ საათზე შამპანურით აკამკამებული ბროლის სასმისები ავწიეთ, ძველ, 2011 წელს დავემშვიდობეთ, ახალი წლის შემობრძანება დავლოცეთ; ტრადიციულად, ერთმანეთი გადავკოცნეთ და ბედნიერების მომტანი პირველი იანვარიც თავის უფლებებში შევიდა...

ნებით თუ უნებლიეთ, საახალწლო სუფრასთან გიშრისფერთმიან ბოშას სამასკარადო ტანსაცმლით მორთული ქალბატონის გვერდით აღმოვჩნდი, რომელიც საუცხოო სუნამო „კრისტიან დიორის“ სურნელს აფრქვევდა, ხოლო გედივით მოღერებულ „ბროლის ყელზე“ ოქროს მედალიონი უბრწყინავდა. მისი სახის სიმშვენიერე ბოლომდე ვერ გავიაზრე, რადგან ძირითად ნაკვთებს შავი აბრეშუმის არშიებიანი ნიღაბი უფარავდა, რომლის ჭრილშიც, დროდადრო ეშმაკურად უელავდა თაფლისფერი თვალები; ვნებიანი ტუჩ-კბილი კი, მზის ღიმილს აფრქვევდა.

ვცდილობდი ქალის ასაკი მისი ხელების სინორჩის მიხედვით მიახლოებით მაინც დამედგინა, მაგრამ ამის საშუალებას იდაყვებამდე აზიდული თეთრი ხელთათმანი არ მაძლევდა.

მონუსხული, მალულად ვზვერავდი ჩემ გვერდით მჯდომ ფერიას, ჯენტლმენურად ვთავაზობდი ნუგბარ საახალწლო კერძებსა და ნაირ-ნაირ სასმელებს, თან მეც მადიანად მივირთმევდი აჩმასა და ტყემლის საწებელგადასხმულ გოჭის თამთამა ნაჭრებს...

უნებურად მისი მუხლი ჩემსას შეეხო, რაზედაც, საამო ხმით მომიხადა ბოდიში.

„გამაგრდი, ელიზბარ!“ — გავიმხნევე თავი და რადგან გასაუბრების საბაბი მომეცა, ციხესიმაგრის ასაღებად პირველი იერიშისთვის მოვემზადე: ფანტაზიამ ფრთა გაშალა, შევეცადე ქალისთვის დითირამბებით დამეხვია თავბრუ, რომელთაც, იგი ირონიული ღიმილით ისმენდა...

დარბაზი ტანგოს მელოდიური ჰანგებით აივსო. საქსაფონი ნაღვლიან ამბავს ჰყვებოდა გაცრუებულ ოცნებებზე; გრძნეული ვიოლინო კი, ქალ-ვაჟთა გულებს სიყვარულისკენ უბიძგებდა და საცეკვაოდ განაწყობდა...

— ხომ არ ინებებთ ჩემთან ცეკვას? — თავაზიანად ვკითხე მეზობელ ქალბატონს და მის მაგნიტურ გამოხედვას თვალი გავუსწორე.

— სიამოვნებით! — ოდნავ ჩახლეჩილი ხმით დამეთანხმა „ბოშა“, კეკლუცად დახარა თავი, კაბა გაისწორა და ჩვენ ნარნარად შევცურდით დარბაზის შუაგულში. იგი ჩემი ცოლივით გრაციოზული მოცეკვავე აღმოჩნდა.

ცოტა ხანს მდუმარედ მივყვებოდით მუსიკის რიტმს; მერე მორიდებით ვუთხარი:

— როდემდე ვიყოთ ინკოგნიტოდ? ელიზბარი ვარ, თქვენი მონა-მორჩილი.

— ცისმარი. — მოკლედ მომიჭრა მან.

ჩემს მეუღლეს ცირა ჰქვია და ცოტა არ იყოს, ხასიათი წამიხდა.

ტანგო კარგა ხანს გაგრძელდა. ცისმარი თითქოს მოითენთაო, თავი მომაყრდნო მხარზე. მეამა, როცა მის თმას ლოყით შევეხე. მსურდა რაიმე ორიგინალური მეთქვა ქალისთვის, ამიტომ ჭაბუკობის ჟამს დაწერილი ლირიკული ლექსის სტრიქონები ჩავჩურჩულე:

ჩემი ცრემლები ტბად გადაიქცა,
შენ მის ტალღებში შეცურე ნავით...
ჩემო ძვირფასო, შენს მზესა ვფიცავ —
მსურს, რომ ზვარაკად შეგწირო თავი.
კმარა გოდება და სიმარტოვე,
შენდამი ტრფობის მე ვარ ვამპირი!
ნუ შეეცდები, რომ მიმატოვო,
ჩემი სიღრმიდან არ ჩანს ნაპირი.

ცისმარის თვალებში ცნობისმოყვარეობამ იელვა:

— თქვენი ლექსია?

— არა, ერთ მივიწყებულ პოეტს ეკუთვნის. — თავმდაბლურად არ გავუმხილე, რომ ჩემი ნაცოდვილარი იყო.

ტანგოს ბოლო აკორდი შეწყდა. სანამ ცისმარს მაგიდასთან მივაცილებდი, მღელვარე ხმით ვკითხე:

— სანუგეშოს ვერაფერს მეტყვით?

დუმილი იყო მისი პასუხი...

მთელი ღამე ცისმარის გვერდით ვტრიალებდი. უკვე მწვავდა სიყვარულის ალი. ისიც, თითქოს მაქეზებსო, ფარვანასავით ფარფატებდა ჩემს სიახლოვეს, სხვა მამაკაცების კომპლიმენტებს ყურადღებას არ აქცევდა. გულის კუნჭულში თავს თითქმის გამარჯვებულად ვთვლიდი და ყოველი შესაძლებლობისთანავე, მგზნებარე ქათინაურებით ვამკობდი.

— საქართველო ლამაზი თვალებით განთქმული ქვეყანააო — აღტაცებით წერს დიუმა და რომ ცამდე მართალია, ამაში თქვენმა მიმზიდველმა თვალებმა ერთხელ კიდევ დამარწმუნა. — ვუთხარი ცისმარს, როცა საახალწლო სუფრის ენამოქარგულმა თამადამ მანდილოსნების სადღეგრძელო შესვა.

ქალს მაცდურად გაეღიმა, რამაც კიდევ უფრო შემასხა ფრთები სააშიკოდ.

— გემუდარებით, ერთი წუთით მაინც მოიხსენით ნიღაბი, რათა დავრწმუნდე, რომ თქვენი სახე თვალებს ეჯიბრება მშვენიერებით. — შევღაღადე ცისმარს.

მან დატუქსვით დამიქნია თითი:

— როგორი სულსწრაფი ყოფილხართ! მოვიხსნი, როცა ამის დრო მოვა.

სიყვარულის ღმერთი ამური თანდათან მკოდავდა ცეცხლოვანი ისრით.

ორკესტრმა შტრაუსის ვალსი დააქუხა. სუფრიდან წამოვდექი და ცისმარი რევერანსით ახლა ვალსზე „გამოვითამაშე“.

ცეკვის დროს ფრიად გავუთამამდი ქალს: მკერდზე მივიხუტე, თან, უნებურად, წელზე შემოხვეული ხელი უადგილო ადგილას მოვუთათუნე.

— ეთიკის ნორმებს არღვევთ, ბატონო! — აღშფოთდა ცისმარი. — თავი მოთოკეთ. ცოლშვილიან მამაკაცს ასეთი საქციელი ეკადრება?!.

უტაქტობის გამო მოვუბოდიშე, ინტერვალი აღვადგინე და ხელიც საწყის ადგილზე დავაბრუნე.

— საიდან იცით, რომ ცოლშვილიანი ვარ? — შევეკითხე გაკვირვებით.

— ეს ჩემი საიდუმლოებაა. — მომიგო ღიმილით.

როცა დარბაზში ცეკვით კიდევ ერთი წრე მოვხაზეთ, ცისმარს გაუბედავად ვკითხე:

— არ შეიძლება, ცოლიან კაცს უფრო წარმტაცი, ღირსეული ქალი შეუყვარდეს?

— თქვენი საქციელის მიხედვით ალბათ, შეიძლება. — თქვა მან დამცინავად.

— ლამაზებზე ულამაზესო! მამაკაცი ზოგჯერ ნაჩქარევად, წინდაუხედავად ან ანგარებით ქორწინდება. მე ერთ-ერთი მსხვერპლი ვარ — ტყვედ ვყავვარ ოჯახს აყვანილი. — ვცრუობდი ენაგაკრეფილი. — უბედური ადამიანი ვარ...

— კი მაგრამ, ბავშვები?!.

— ყველა ბავშვი სიყვარულის ნაყოფი როდია... მოიხსენით ნიღაბი, რომ დავტკბე თქვენი სრულყოფილებით! — ვთხოვე მეორედ.

— ცოლი აღარ გიყვართ? — ცისმარი ცდილობდა გონზე მოვეყვანე. — განა სხვა ქალები ღირსებით მასზე მაღლა დგანან?

— ქალბატონო ცისმარ, თქვენს კითხვაზე პასუხის გასაცემად უნგრელი კომპოზიტორის, იმრე კალმანის ოპერეტის, „სილვას“ მთავარი გმირის სიტყვებს მოვიშველიებ: „ცოლი წაკითხულ რომანს ჰგავს, რომლის მეორედ გადაკითხვა საინტერესო აღარ არის.“

— უმადურო, — ჩაილაპარაკა ქალმა, — იქნებ იმ რომანში „ყველაზე საინტერესო გვერდები გამოტოვე?..“

მისი შენიშვნა უკომენტაროდ დავტოვე...

ბახუსმა თანდათან დაიპყრო კაფეში მოზეიმე საზოგადოება. მე კვლავ ვცდილობდი სიყვარულის ბადეში გამეხვია ჩემი რჩეული:

— მითხარით, ცისმარ, გწამთ იმ მარადიული, წმინდა სიყვარულის, თავის შედევრებში რომ გვმოძღვრავენ რუსთაველი და შექსპირი?

— ეჰ, ბატონო, ზოგ მამაკაცს სიყვარული მხოლოდ სექსი ჰგონია... თქვენ შორს დგახართ რუსთაველისა და შექსპირის ამაღლებული გრძნობებისგან... ერთი ურცხვი, ცბიერი არშიყი ხართ.

— ცდებით, ძვირფასო! რომ იცოდეთ, როგორ დაიპყარით ჩემი გული!..

— თქვენ სიმთვრალე გალაპარაკებთ.

— მართალი ხართ, არასდროს ვყოფილვარ სიყვარულით ესოდენ მთვრალი!.. — ვუთხარი ცისმარს და გულში გავიფიქრე: „ოღონდ როგორმე მიზანს მივაღწიო, დაგითანხმო ჩემთან წამოსვლაზე და მერე... მერე, განვედ, მაცდურო!.. — ჩემ ცირას თვით სილამაზის დედოფალზეც არ გავცვლი...“

ირიჟრაჟა. მოვახერხე ცისმარი დარბაზის შორეულ კუთხეში მომეხელთებინა. ხელები მოვხვიე და კოცნა დავუპირე.

— წესიერად მოიქეცით, ბატონო! — მრისხანედ მკრა ხელი. — ხალხი გვიყურებს.

— გვიყურონ! — ვნებას ველარ ვიოკებდი; თავმოყვარეობაზე სულ ავიღე ხელი: — მზად ვარ ხმამაღლა ვიყვირო ჩემი გრძნობების შესახებ!..

— პირველ შემხვედრ ქალს გული რომ გადაუშალეთ, რა გარანტია მაქვს, ხვალ მეც ასევე არ გამცვლით სხვაზე?.. გირჩევთ, ოჯახი გაიხსენოთ — ღვთისნიერი ცოლი და ანგელოზივით შვილები.

— ჯანდაბას ყველა და ყველაფერი!.. თავი მომაბეზრეს... ცოლ-შვილს ალიმენტს გადავუხდი ჩემი სოლიდური ხელფასიდან, ოღონდ...

— მართლა? — ირონიული ღიმილით შემაწყვეტინა მან. — თუ ასეა, საახალწლო საჩუქარი ჩემზე ყოფილა!

— რა საჩუქარი? — ჩავეკითხე და კვლავ საკოცნელად გავიწიე.

მან ზიზღით მომიშორა:

— აი, ჩემი საჩუქარი, ელიზბარ!

„ბოშა ქალმა“ სწრაფად ჩამოიხსნა ნიღაბი და ელდისგან ენაჩავარდნილს, მარჯვენა ხელის თითების ანაბეჭდი დამიტოვა მარცხენა ლოყაზე, ხოლო პარიკი, რომლითაც შავთმიან ლამაზმანად მომაჩვენა თავი, ყველას დასანახად სახეში მომახალა...

ასე გარდაისახა ფერია ფურიად — შურისძიების ქალღმერთად, კაპას დედაკაცად...

- - - - - - - - - - - - - - - - -

ალბათ, ადვილად გამოიცნობ, მკითხველო, ვინ იქნებოდა სამასკარადო ტანსაცმელში გამოწყობილი გაავებული ქალი.

ლევან დათუკიშვილი

პოეზია

ლექსმა გულიდან ამოხეთქა

დავით დოლბაძე აფხაზეთიდან დევნილი მეცნიერი ისტორიკოსია, დოქტორი, არა ერთი და ორი საყურადღებო ნაშრომის ავტორი. მეცნიერულ მუშაობასთან ერთად იგი არასოდეს არ მიუტოვებია პოეტურ მუზას. ახლა უკვე ლექსების მთელი წიგნი აქვს მზად, რომელსაც მალე გამოსცემს კიდეც. ქვემოთ გამოქვეყნებული ლექსები სწორედ ამ კრებულიდან შემოგვთავაზა.

დავით დოლბაძე

თუ გსურს გადარჩე

ცხუმში ძმამ გიმტრო, გიღალატა, უღვთოთ გაგყიდა,
„მოძმე" რუსეთი გვერდში ედგა მუსულმან ჩეჩენს,
წვავდა ღვთის ტაძარს და აგებდა სოხუმში მეჩეთს,
ყიდდა სომეხი ხატს მოპარულს უფლის სახლიდან.
თუ გსურს გადარჩე – გადაგირჩეს ჯიში და მოდგმა,
ცხუმსა და ცხინვალს დაგეზარდოს ლეკვნი მგლისანი,
სანამ ცოცხალ ვართ, გვაყრევინეთ ჯავრი მტრისანი,
ზეცას ვუწვდინოთ განდგომილთა ურვა და მოთქმა.
გეაჯი, გვედრი, გადაიცვი რკინის პერანგი,
აღიღე ხმალი, განგვარიდე ჩვენ ცრუ მშვიდობას,
დაჰკარ, არავის ეპატიოს მტრობა, ფლიდობა,
შიშით და ძრწოლით გაგირბოდეს მტერი ვერაგი.
აღსდეგ, არწივის ფრთა მოისხი და მგლის მუხლები
კვლავ გიერთგულებს ქედუდრეკი შენი წიქარა,
ვინც დასალოცად ქართველები ქრისტეს მიჰგვარა,
გვსურს, ჩვენ ვიხილოთ საქართველო მტრის
ხელუხლები.
შემდეგ კი მოვალთ, მუხლს მოვიყრით გმირის
საფლავთან,
მშვიდობა იყოს და სიმრავლე ჩვილთა აკვანთა.

სეფესონეტი ავანსად

ვუძღვნი პირველ ქართველ მამაკაცს,
მომავალ მსოფლიო ჩემპიონს ჭადრაკში

აქ შენ კაი ხანს სიყვარულით დაგასნეულეს,
სამოცდაოთხი უჯრის გახდი მონაც, მეუფეც,
გადაწყდა, ღვთის გზას უდრტვინველად უნდა შეუყვე,
სადაც განგება მიავლინებს მხოლოდ რჩეულებს.
ჯომოლუნგმაზე ჭადრაკისა უნდა ამაღლდე,
ამად მოგიხმობს შენი ჯიში, მოდგმა და გენი,
იტყოდეს ყველა, რომ ჭადრაკის ხარ ბეთჰოვენი,
შენს დიდებაზე ყველა ხალხი დაიღაღადებს.
შენს ტახტს საუფლოს მოაწყდება ერი და ბერი,
დაფნის გვირგვინით შეგამკობენ ამაყს და ძლიერს,
შთამომავლობას მოუყვები, სხვებს როგორ სძლიე,
არ განერიდო ბრძოლას როგორც მხდალი ფიშერი.
უკვდავ დიდებით შეგამკობენ ჭადრაკის მეფედ
და მეც ავანსად მოგიძღვენი სონეტი სეფე.

ჩეჩნური ღალატის ეპიტაფია

(ფშაური კაფია ჩეჩნებს)

1

თქვენ ის ჩეჩნებ ხართ, წყეულნო,
ხმლით, რომ მოგვიხტნით მცხუმშია,
ბალღებ და მოხუცნ დაგვიხოცნთ,
ხანჯალ ჩაგვეცით ზურგშია.
სახლ-კარ გადაგვიწვთ, თქვენ გამო
თესლ ვერ ჩავყარეთ ხნულშია
(მოღალატემან ძმობისა ნურმც გაიხაროს რჯულშია),
წინაპართ საფლავთ შემბიწველთ
ძაღლიმც მიგაკვდეთ სულშია.

2

ვაჟაურად და ფშაურად გითხარით ესე კაფია,
ჩვენ იმ მოდგმის ვართ, ვისაც მტერ მარადჟამ აუკაფია.
მოძალად მომხტურებისთვის სიცოცხლე მოგვისწრაფია,
უმადურ უგუნურთათვის თავზე დაგვისხამს ლაფია.
ძმათ გამყიდველთა ხვედრია „ღალატი ეპიტაფიად"
ავაზაკ მოდგმად შერაცხა ხალხმა ჩეჩნური მაფია,
თქვენს ბოროტებას ყველა გმობს –
გლეხი, პრინცი თუ გრაფია

3

თქვენ ჩვენ გვიმუხთლეთ, თქვენ რუსმა
ტყვია ჩაგაწნათ წნულშია,
ახლა მოდიხართ, შველას გვთხოვთ
თქვენგან გაყიდულთ ფულშია.
ჩვენ სისხლ დაღვარეთ უღმერთოდ,
ახლა გვიძვრებით სულშია,
ცოცხალთ და მკვდართა შემბიწველთ
ძაღლიმც მიგაკვდათ სულშია,
მოღალატენო ძმობისა, კრულად იარეთ რჯულშია.

სონეტი „მეოხ მეყავ"

ჯიში და მოდგმა მხრებზე გაზის როგორც მიმინო,
ღვთის უკვდავებად დაგებედა მშვენიერება,
კრძალული მალვით ჩემი მზერა მოგეფერება,
ძალგიძს, უდაბნო ღვთის წალკოტად აამიბინო.
მეოხ მეყავი, დამწვარია ტრფობით ეს გული,
არ განმარიდო ეგ თვალები მზესავით მწველი,
გთხოვ, სასიკვდილო განაჩენზე დამისვა ხელი,
ყურშა ძაღლივით გეყოლები მუდამ ერთგული.
გამიხსენ გული სათნოების – ოქროს საუნჯე,
მზეს დავაცხრები, ქარბორბალას მსახვრალ ტალღებად,
კოცნის კოცონით მყინვარწვერიც მყისვე გალღვება,
შემდგომ ამისა, არ ვინანო, გინდაც დავმუნჯდე.
ვნების გრიგალმა მიგვამსხვრიოს არყოფნის კბოდეს,
და ჩემს მკლავებში მომწყვდეული ნეტარად თრთოდე.

იგავ სონეტი „ქეეჩი ვირთხა"

გადაგებული უშვილძიროდ ასკეტი ვირთხა
ბაგა-ბაღს გამგედ მოევლინა ცოდვილთა ნებით,
„ბალღთ მოძულეა, დამთხვეული" – ისმოდა ხმები,
დღესაც ბევრს ახსოვს, იმ წყეულ დღეს რა ითქვა, ვინ თქვა.
მაამებლობა სულს ერჩია ბეხრეკს და ცვედანს,
ენატანიებს და მლიქვნელებს დაუდგათ დარი,
მყის მიუსია სამფლობელოს მსტოვართა ჯარი,
მამრი და მდედრი მათი შიშით ცალ-ცალკე სხედან.
იწყო წრიპინი: „ქვეყნად არვისი არა მაქვს შიში,
მე თაგვთა მოდგმის მოციქული ვარ, თვით ღმერთთან ღმერთი,
ვერავინ შემცვლის, მე ამქვეყნად ვარ ერთადერთი,
უნდა გავჟუჟო ერთიანად ლომების ჯიში".
უთხრეს: – „გაჩუმდი, გონს მოეგე, რას იბერები,
არ დაგავიწყდეს, ვისი გორის ხარ, საბრალო წრუწუნ,
ფეხქვეშ გაგიდებს ლომის მოდგმა, დაიწყებ პრუწუნს,
ვის ემუქრები, არ დასჭამო ხვად ლომს ფეხები.
ტრაბახს მოეშვი, სასაცილოდ თავს ნუ გაიხდი,
ლომს თუ მოუნდა, წამოგაწვენს, თვითონ ჩაიხდი,
გაქცევა სცადო, ვერ გიშველის მარდი ფეხები,
სადმე ღობეში სასიკვდილოდ გაეკვეხები".
მიდგა და მოდგა, არ მოეშვა ტრაბახს და ქადილს,
შეგონებებმა ვეღარ გაჭრეს, აუყვა წადილს,
უცებ ღობეში გაეკვეხა, დაიწყო ბუქნა,
ლომიც მოდგა და საქნელი ლომურად უქნა.
იგავს მორალზე აქ ასეთი აქვს მინიშნება –
გონით განსაჯე, ვის ირჩევენ, ვინ ინიშნება,
თუ ღმერთი გაწყრა – გინიშნავენ ოხერს და ახვარს,
ხმა ამოიღეთ, სანამ ზურგში ჩაგცემენ ლახვარს.
მე თქვენს ადგილზე ასეთ წესრიგს დავამყარებდი:
კაცს უშვილძიროს ბეხრეკს და ცვედანს,
ერთმანეთისგან რო ვერ არჩევს ასლსა და დედანს,
შვილს აღსაზრდელად არასოდეს მივაბარებდი.
მით უფრო სკოლას – ახლოსაც არ გავაკარებდი,
თუ გაჯიუტდა, მას ამასაც არ ვაკმარებდი,
ყელზე თოკშებმულს სოფელ-სოფელ ჩავატარებდი,
სადმე სოფელში სავირეში მივაბარებდი,
დავმშვიდდებოდი და კახელებსაც გავახარებდი.

საახალწლო წინასწარმეტყველება

კონკიას ახალი თავგადასავალი

სამოდელო ბიზნესმა მსოფლიო ინდუსტრიაში დიდი ხანია წამყვანი პოზიციები დაიკავა, მის წარმატებებზე ყველაზე უკეთ ის მრავალი მილიარდი მოწმობს, რომელიც ამ სფეროში ყოველწლიურად ბრუნავს. ახალგაზრდა თაობამ კი მეცნიერებისა და ისტორიული პიროვნებების სახელებზე უკეთ თანამედროვე მოდელების სახელები იცის, პოდიუმზე გზის გაკვალვაზე უამრავი ლამაზი ქალიშვილი ოცნებობს.

საბჭოთა კავშირის დაშლისა და რკინის ფარდის ჩამორღვევის შემდეგ საერთაშორისო არენაზე მრავლად გამოჩნდნენ სლავური წარმოშობის მოდელები, რომელთაგან ზოგიერთმა არა მარტო ბრწყინვალე კარიერა გაიკეთა სამოდელო ბიზნესში, არამედ პირად ცხოვრებაშიც დიდად წარმატებული აღმოჩნდა.

ერთ-ერთი ასეთი ტოპ-მოდელი, უდავოდ, რუსეთელი ლამაზმანი **ნატალია ვოდიანოვაა,** რომლის კონკიაობის ამბავმა მსოფლიო პრესის ფურცლები ცუნამივით არაერთხელ შემოიარა. თავის დროზე ნატალია ვოდიანოვასა და ინგლისელი ლორდის ჯასტინ პორტმანის შეუღლებაზე მსოფლიოს ყველა პოპულარული გამოცემა წერდა. ათწლიანი ქორწინების მანძილზე წყვილს სამი შვილი შეეძინა, მერე კი ხმა დაირხა, რომ ისინი ერთმანეთს ცილდებიან. დიდი ხნის მანძილზე ეს ამბავი ჭორად რჩებოდა, ცოტა ხნის წინათ კი მისი სიმართლესთან შესაბამისობა თავად ნატალიამ დაადასტურა. მან ასევე საზოგადოებრიობას თავისი ახალი რჩეულის ვინაობა გააცნო, რომელმაც მის გულში გალარიბებული ინგლისელი არისტოკრატის ადგილი დაიკავა, რომელიც, ვოდიანოვას განმარტებით, „მან უბრალოდ გადაიყვარა".

მოდელის რჩეული ამ ჯერზე ფრანგი მილიარდერი ანტუან არნოა. იგი ერთ-ერთი პრესტიჟული მარკის ფეხსაცმლის მწარმოებელი ფირმის დირექტორია, მაგრამ გაცილებით მნიშვნელოვანია, რომ მამამისი, ბერნარ არნო, კონცერნ LVMH-ს მფლობელია, რომელიც Louis Vuitton-ის, Gievenchy-ს, Kenzo-ს, Hennesy-სა და სხვ. მსოფლიოში ცნობილი ბრენდების სახელით ფუფუნების საგნებს უშვებს.

ნატალია ვოდიანოვას ცხოვრება, შეიძლება ითქვას, ერთ წამში შეიცვალა, როცა ნიჟნი ნოვგოროდის ბაზარში 18 წლის ლამაზი ქალიშვილი ინგლისელმა ლორდმა ჯასტინ პორტმანმა ნახა. ამ ამბამდე რამდენიმე ხნით ადრე კი მას საოცარი ბედი... ერთმა მაწანწალამ უწინასწარმეტყველა. აი, რას ყვება ამ ამბის შესახებ თავად ნატალია ვოდიანოვა.

– მაშინ ხილით ვვაჭრობდი და ერთმა მოხუცმა კაცმა ახალი წლის წინა დღით, ვაშლი მთხოვა, ისე, უბრალოდ. შევხედე და მივხვდი, რომ არც მაწანწალა იყო, არც ლოთი, – ყვება მოდელი. – მთხოვა მისთვის ხელი მიმეცა, ჯერ მე მიმკითხავა, მერე ჩემს დაქალებს. ბოლოს შემომხედა და მითხრა, რომ მე ცოლად ლორდს გავყვებოდი, მეორე ჩემი მეგობარი – სანტექნიკოსის ცოლი გახდებოდა, მესამეს მომავალი ქმრის ამბავი უწინასწარმეტყველა, ზუსტად აღარ მახსოვს, მაგრამ არც ის იყო დიდი „მურაბა" რამე. გოგოებში მე ყველაზე ღარიბი ვიყავი, ყველაზე ხელმოკლე ოჯახი მქონდა, გოგოები ხელს მიმართავდნენ. ერთ-ერთი მათგანის, ელია პრიკაზჩიკოვას მშობლები ზოგჯერ საჭმლით მიმასპინძლდებოდნენ, ტანსაცმელს მაძლევდნენ... ამიტომაც იყო, რომ მოხუცის წინასწარმეტყველებას ყური დიდად არ ვათხოვეთ, ეგ იყო, რომ კარგად ვიხალისეთ. მაგრამ ცოტა ხნის წინათ გოგოებს შევხვდი, ის ძველი ამბავი გავიხსენეთ და წარმოიდგინეთ, წინასწარმეტყველება ყველას აგვიხდა!..

ირმა ირემაშვილი

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის შესწავლა-მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]	[illegible] www.[illegible].gov.ge
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] 1. [illegible] 2. [illegible]
	3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

№	X	Y
[illegible]		
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
A	[illegible]	
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
[illegible]		
[illegible]		
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
[illegible]		
WGS-84		

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის შესწავლა-მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]			[illegible]		
[illegible]			[illegible]		
[illegible]			[illegible]		
[illegible]			[illegible]		
[illegible]			[illegible]		
			[illegible]		

[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
[illegible]		
[illegible]		

[illegible]

	[illegible]
	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	[illegible]

ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲐ

ᲢᲔᲚᲔᲙᲝᲛᲞᲐᲜᲘᲐ „ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲘ-2“-ᲡᲐ ᲓᲐ „ᲛᲖᲔᲡ“ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲛᲤᲚᲝᲑᲔᲚᲘ ᲰᲧᲐᲕᲡ

ᲡᲐᲛᲔᲬᲐᲠᲛᲔᲝ რეესტრის მონაცემებით, ორივე მაუწყებლის 90% -ს ლევან ყარამანიშვილი ფლობს, დანარჩენი 10% კი — „რუსთავის 2“-ის გენერალურ დირექტორს გიორგი გეგეშიძეს ეკუთვნის.

2011 წლის 2 დეკემბრამდე ტელეკომპანიის 70%-ს ვირჯინიის კუნძულებზე რეგისტრირებული „დექსონ ლიმიტედი“ ფლობდა. ამ კომპანიის წარმომადგენელი საქართველოში გიორგი გეგეშიძეა. 30% კი მარშალის კუნძულებზე რეგისტრირებულ „ჩემექსიმ ინტერნეიშენალს“ ეკუთვნოდა. მისი წარმომადგენელი რამაზ ბერიძეა. ოფშორულ ზონაში რეგისტრირებული ორივე კომპანია ფლობდა „მზესაც“.

მიმდინარე წლის აპრილში „მაუწყებლობის შესახებ“ კანონში შეტანილი ცვლილებებით მაუწყებლის ფლობა ოფშორულ ზონაში რეგისტრირებულ კომპანიებს აეკრძალათ. გარდა ამისა, სამაუწყებლო ლიცენზიის ყველა მფლობელს დაევალა შესაბამისობის დეკლარაციის შევსება და კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიაში წარდგენასათან ერთად საკუთარ ვებ-გვერდზე გამოქვეყნება „არაუგვიანეს 2012 წლის 1 იანვრისა“.

კანონის თანახმად, წარდგენილ დოკუმენტაციაში უნდა იყოს „ინფორმაცია მაუწყებლის დაფინანსების წყაროების შესახებ, მათ შორის, ცალკცალკე რეკლამიდან, სპონსორობიდან, ტელეშოპინგიდან და შემოწირულობებიდან მიღებული შემოსავლების თაობაზე“.

რუსთავი 2-მა დეკლარაცია საიტზე განათავსა. თუმცა ამ დოკუმენტიდან ცნობილი ხდება მხოლოდ ის, რაც საჯარო რეესტრშია დარეგისტრირებული.

კომუნიკაციების ეროვნული კომისია აცხადებს, რომ „რუსთავი 2“ ერთადერთი მაუწყებელია, რომელმაც შესაბამისობის დეკლარაცია უკვე წარადგინა.

კომისიამ 28 დეკემბერს განცხადებაც გაავრცელა და მაუწყებლებს შეახსენა დეკლარაციებთან დაკავშირებული კანონით გათვალისწინებული ვალდებულება.

„მაუწყებელის მიერ დეკლარაციების შეუვსებლობა გამოიწვევს მათ სხვადასხვა ტიპის დაჯარიმებასა თუ სანქცირებას“, — თქვა კომისიის პრესმდივანმა ხატია ყურაშვილმა 28 დეკემბერს გამართულ პრესკონფერენციაზე.

„ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ“

◉ დაჯილდოება

სამინისტროს რჩეულნი

სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტრომ, ტრადიციისამებრ, 2011 წლის სპორტული სეზონი შეაჯამა. საზეიმო ღონისძიება სასტუმრო „რედისონში“ გაიმართა. შეხვედრაზე ითქვა, რომ ქართველმა ათლეტებმა 800-ზე მეტი მედალი მოიპოვეს. მნიშვნელოვან წარმატებას მიაღწიეს მორაგბეებმა და კალათბურთელებმა, შესაბამისად, მსოფლიოს და ევროპის ჩემპიონატებში, საგრძნობლად გაუმჯობესდა ინფრასტრუქტურის განვითარებისა და სპორტული ობიექტების რეაბილიტაციის პროცესი. სპორტის მინისტრმა ლადო ვარძელაშვილმა

2011 წელს გამორჩეული ათლეტები და გუნდები 8 ნომინაციაში დააჯილდოვა. **წლის საუკეთესო სპორტსმენად** ზედიზედ მეორედ დაასახელეს საქართველოს მორაგბეთა ნაკრების წევრი **მამუკა გორგოძე,** რომელმაც განსაკუთრებით ახალ ზელანდიაში მსოფლიოს ჩემპიონატზე ისახელა თავი. **საუკეთესო გუნდად კალათბურთელთა ეროვნული ნაკრები ცნეს.** სამართლიანადაც – ჩვენმა ბიჭებმა ხომ ლიტვაში წარმატებით გადალახეს ევროპის ჩემპიონატის ფინალში ჯგუფური ეტაპი და კონტინენტის 12 საუკეთესო გუნდში მოხვდნენ.

ახალგაზრდა სპორტსმენებს შორის გამოარჩიეს თავისუფალი სტილით მოჭიდავე **ვლადიმერ ხინჩეგაშვილი,** ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი, მსოფლიოს და ევროპის პირველობების გამარჯვებული. ასევე დაჯილდოვდნენ **ათ წარმატებულ სპორტის სახეობაში საუკეთესო შედეგების მქონე ათლეტები:**

დიმიტრი ბასილაია (რაგბი), **ქრისტინე ესებუა** (მშვილდოსნობაში მსოფლიოს ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი, ლონდონის ოლიმპიადის ლიცენზიატი), **გენადი კვიკვინია** (მკლავჭიდი, მსოფლიოს და ორგზის ევროპის ჩემპიონი), **დავით მარსაგიშვილი** (თავისუფალი ჭიდაობა, ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის და მსოფლიოს ჩემპიონატის ბრინჯაოს მედალოსანი, ახალგაზრდებში მსოფლიოს და ევროპის ჩემპიონი, 2012 წლის ოლიმპიადის ლიცენზიატი), **გია მაჭავარიანი** (ძალოსნობა, ევროპის ჩემპიონატის მეორე პრიზიორი), **ზაზა ფაჩულია** (კალათბურთი), **ლევან კობიაშვილი** (ფეხბურთი), **რევაზ ლაშხი** (ბერძნულ-რომაული ჭიდაობა, ევროპის ჩემპიონი), **ირაკლი ცირეკიძე** (ძიუდო, მსოფლიოს და ევროპის ჩემპიონატების ბრინჯაოს პრიზიორი), **ავთანდილ ცინცაძე** (სამბო, მსოფლიოს ჩემპიონი).

ათი წარმატებული სპორტის სახეობის საუკეთესო ახალგაზრდა სპორტსმენები:

მერი არაბიძე (ჭადრაკი, მსოფლიოს ჩემპიონი), **ნანა გოგაშვილი და თამარ კაკაშვილი** (ბატუტზე ხტომა, სინქრონულ ხტომებში მსოფლიოს პირველობის ვერცხლის მედალოსნები), **კონსტანტინე მიქაუტაძე** (რაგბი), **ლაშა ღულელაური** (მძლეოსნობა. სამხტომში ევროპის ახალგაზრდობის ოლიმპიური ფესტივალის მეორეადგილოსანი), **ლაშა ტალახაძე** (ძალოსნობა, ევროპის ჩემპიონი ჭაბუკებში), **თორნიკე შენგელია** (კალათბურთი), **დავით თარგამაძე** (ფეხბურთი), **შოთა გოგისვანიძე** (ბერძნულ-რომაული ჭიდაობა, ახალგაზრდებში მსოფლიოს ჩემპიონი), **ბექა ღვინიაშვილი** (ძიუდო, ჭაბუკებში მსოფლიოს ჩემპიონი და ევროპის ვიცე-ჩემპიონი, ახალგაზრდებში მსოფლიოს პირველობის ბრინჯაოს მედალოსანი), **სლავა რეზესიძე** (სამბო, ახალგაზრდებში მსოფლიოს ჩემპიონი, ევროპის ბრინჯაოს პრიზიორი).

საუკეთესო მსაჯები: ედიშერ მაჩაიძე (ჭიდაობა), **ვლადიმერ ნუცუბიძე** (ძიუდო), **მაკა კუპატაძე** (კალათბურთი).

საუკეთესო სპორტული მენეჯერები: ბაჩო ხურციძე (რაგბი), **მერაბ რატიშვილი** (კალათბურთი), **არტემ სანიშვილი** (მშვილდოსნობა).

ლექსო ცინცაძე

◉ კალათბურთი

თურქული გაზაფხულის კონტურები

ევროლიგის „ოთხთა ფინალს“ გაისად 11-13 მაისს სტამბოლის „სინან ერდემ არენა“ უმასპინძლებს. მანამდე კი ტოპ-16-ს დიდი გზის გავლა მოუწევს.

ბარსელონაში გამართულმა კენჭისყრამ მეორე ჯგუფურ ეტაპზე კონტინენტის საკლუბო ელიტა ასე „დაახარისხა“.

„ა“ ჯგუფი. ცსკა (რუსეთი), „ოლიმპიაკოსი“ (საბერძნეთი), „ეფეს პილსენი“ (თურქეთი), „გალათასარაი“ (თურქეთი).

„ბ“ ჯგუფი. „რეალი“ (ესპანეთი), „მონტეპასკი“ (იტალია), „უნიკახა“ (ესპანეთი), „ბილბაო“ (ესპანეთი).

„გ“ ჯგუფი. „ფენერბახჩე“ (თურქეთი), „პანათინაიკოსი“ (საბერძნეთი), „უნიქსი“ (რუსეთი), „მილანი“ (იტალია).

„დ“ ჯგუფი. „ბარსელონა“ (ესპანეთი), „მაკაბი“ (ისრაელი), „კანტუ“ (იტალია), „ჟალგირისი“ (ლიტვა).

დაგვეთანხმებით, კატალონიელთა, ებრაელთა და ლიტველთა კამპანიაში მოხვედრილი მარკოიშვილისა და შერმადინის გუნდის წინსვლის პერსპექტივა ბუნდოვნად გამოიყურება, თუმცა ვინ იცის...

აღნიშნული კვარტეტები მორიგი რაუნდის საგზურებისთვის 18 იანვრიდან 1 მარტამდე იბრძოლებენ, ხოლო ორ-ორი საუკეთესო მათგანი პლეიოფებში 21 მარტიდან 5 აპრილამდე ხუთმატჩიან სერიაში შეებმება ერთმანეთს.

სწორედ დასახელებულ წყვილებში უძლიერესნი ეწვევიან ვარდობისთვეში უდიდეს ოსმალურ ქალაქს.

◉ კარატე

მოსკოვიდან — უხვი ნადავლით

რუსეთის დედაქალაქში დამთავრდა კარატისტთა მსოფლიოს თასის გათამაშება, რომელშიც 30 ქართველი სპორტსმენიც მონაწილეობდა. ჩვენებურთა სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ მათ 16 ოქროს, 8 ვერცხლისა და 11 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდნენ შოთა გორელაშვილი, გიორგი ქარელი, გიორგი ჯიქია, დათა ბასარია, ნიკა ჩხაპელია, ლუკა თოდაძე, ნიკა ხვედელიძე, ირაკლი ბერაია, ზვიად არაბული, ზურაბ ღანიაშვილი, ნესტორ ჩიკვილაძე, ოლღა ჭუმბურიძე, ნოდარ შველიძე, ნიკა მამაგულაშვილი, გიორგი ტოტიკაშვილი (ორი I ადგილი). გუნდური პირველობაც ჩვენებს ხვდათ. შეჯიბრების საზეიმო გახსნისას საქართველოს დელეგაციის ხელმძღვანელს, კარატეს ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტ კახა ბასილიას საბრძოლო ხელოვნების განვითარებასა და პოპულარიზაციაში შეტანილი წვლილისთვის მე-8 დანი გადაეცა.

ლაშა დიდია

◉ ოლიმპიური ჰორიზონტები

„ეს ბიჭი კარგად თამაშობს, ფეხის წვერებზე დგებაო...“

ოლიმპიურ პროგრამაში მხოლოდ ერთ წმინდა წყლის „მამაკაცური“ და ორი – „სუფთა ქალური“ სპორტის სახეობა დარჩა.

ოლიმპიური თამაშების დამაარსებლები, ბერძნები, სქესთა თანასწორობაზე თავს დიდად არ იკლავდნენ. ოლიმპიაში გამართულ თამაშებზე ჩუმად შეპარულ ქალებს უბრალოდ ხრამში აგდებდნენ, თუმცა ამ გარემოებას სულაც არ შეუშლია ხელი საბერძნეთისთვის ევროპული ცივილიზაციის აკვანი გამხდარიყო.

თანამედროვე პირველი ოლიმპიური თამაშებიც ქალბატონთა გარეშე გაიმართა, მშვენიერი სქესის წარმომადგენლები ასპარეზზე პირველად პარიზში 1900 წელს გამოჩნდნენ – ექვსმა ლამაზმანმა მედლები ჩოგბურთში გაითამაშა, რვამ – გოლფში.

ახლა საქმე იქამდე მივიდა, რომ უახლოესი ოლიმპიური ციკლის დროს სპორტში მამაკაცთა სპორტული სახეობების ბოლო ციხესიმაგრეები დაეცემა. ლონდონ-2012-ში სტარტს აიღებს ქალთა კრივი, სოჭი-2014-ში კი ქალები თხილამურებით ტრამპლინიდან ხტომაში შეეჯიბრებიან ერთმანეთს.

ამის შედეგად, თეთრი ოლიმპიადების პროგრამებში საერთოდ აღარ დარჩება „წმინდა წყლის მამაკაცური“ სპორტის სახეობები. სპორტის ზაფხულის სახეობებში კი ერთადერთი სახეობა, სადაც მშვენიერმა მანდილოსნებმა ჯერჯერობით ვერ მოახერხეს ადგილის დამკვიდრება, ესაა ბერძნულ-რომაული (ანუ კლასიკური) ჭიდაობა. თუმცა, აღსანიშნავია ისიც, რომ სანახაობრივად ნაკლებად მომხიბლავი ბერძნულ-რომაული ჭიდაობა ოლიმპიური თამაშების პროგრამებს მხოლოდ სპორტის ერთ-ერთ უძველესი სახეობის სტატუსის წყალობით შემორჩა...

ემანსიპაციის ტრიუმფის წყალობით პარადოქსული სიტუაცია შეიქმნა: იმის გამო, რომ ქალებმა ერთიანად დაიპყრეს, ასე ვთქვათ, „მამაკაცთა ტერიტორია“, ახლა მამაკაცებს აქვთ სრული უფლება თავი დაჩაგრულად იგრძნონ. როგორც აღვნიშნეთ, ოლიმპიურ სახეობებში „წმინდა მამაკაცური“ მხოლოდ ბერძნულ-რომაული ჭიდაობა, **„წმინდა ქალური“ კი – სინქრონული ცურვა და მხატვრული ტანვარჯიში.**

ახლა ძნელი სათქმელია, სასიხარულოა ეს თუ სადარდებელი, მაგრამ ბოლო დროს მამაკაცებმა სპორტის ამ ორ სახეობაში შეღწევის რამდენიმე მცდელობა განახორციელეს. კერძოდ, **2009 წელს პეტროზავოდსკში მხატვრული ტანვარჯიშში ნატალია ლიპნინას სახელობის თასის გათამაშებაში უკვე ექვსმა(!) „კოხტა ჭაბუკმა“ მიიღო მონაწილეობა.** თუმცა, სპორტის ამ სახეობის მესვეურები საერთაშორისო სპორტულ ორგანიზაციებში მამაკაცთა მხატვრულ ტანვარჯიშში „მისვლას“ მაინც ცერად უცქერენ.

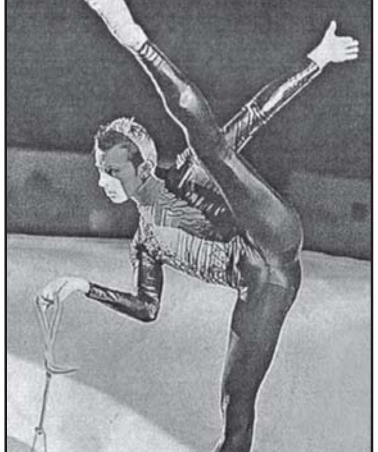

რევოლუციური ძვრები მზადდება **სინქრონულ ცურვაშიც: 19 წლის გერმანელმა ნიკოლას შტომპელმა ქალთა გუნდის შემადგენლობაში უკვე მოიგო ქვეყნის ჩემპიონატი,** ახლა კი სასამართლოს მეშვეობით ცდილობს საერთაშორისო შეჯიბრებებში მონაწილეობის მიღების უფლების მოპოვებას. **ამერიკელი ბილ მეი კი ქრისტინე ლუმთან დუეტში კეთილი ნების თამაშებში ვერცხლის პრიზიორი გახდა.**

ისე, იქნებ მამაკაცები სპორტის ქალთა სახეობებში მარტო მავნებლობის სურვილის გამო მიდიან? ვინ იცის!

ირმა ირემაშვილი

სურათზე: ესპანელი ყმაწვილი რუბენ ჰავილანი თავის „მეს“ მხატვრულ ტანვარჯიშში ეძებს.

◉ ინტერნეტიდან

ეჰ, ბიჭებო, თქვენც გაფუჭდით?

მოლაპარაკებითი მატჩების სკანდალში გაებნენ ფეხბურთში 2006 წლის მსოფლიო ჩემპიონის – იტალიის ნაკრების ცნობილი ფეხბურთელები ჯანლუიჯი ბუფონი, ფაბიო კანავარო და ჯენარო გატუზო. იტალიური პრესის ცნობით, ისინი მოხვდნენ გამოძიების მასალებში.

პრესა ეყრდნობა „რავენას“ მეკარეთა ყოფილი მწვრთნელის ნიკოლა სანტონის საუბარს წინა კვირაში დაპატიმრებული „ატლანტას“ ყოფილ კაპიტანთან კრისტიანო დონისთან. ის კი სულ ცოტა სამ მოლაპარაკებულ მატჩშია ეჭვმიტანილი. ერთ-ერთ მის საუბარში, რის მიხედვითაც იტალიაში დაპატიმრებები დაიწყო, მოხსენებულნი არიან ბუფონიც, კანავაროც და გატუზოც.

იმის გარდა, რომ იტალიური ფეხბურთის ეს სახელოვანი სახელები ამ ხმაურიანი გამოძიების გამო პრესაში მოხვდნენ, ადგილობრივმა პრესამ ოთხშაბათს განაცხადა, რომ გამოძიება, შესაძლოა, დაეჭვდეს „A“ სერიის წინანდელ სამ მატჩზეც. აგრეთვე, „პალერმოს“, „ბარის“, „ლაციოს“, „ჯენოას“ და „ლეჩეს“ შეხვედრებზე.

ლინდსიმ იცის თავისი ფასი

ჟურნალის Playboy ხელმძღვანელობას შემთხვევით როდი ჰქონდა გაჭიანურებული მოლაპარაკება 25 წლის ჰოლივუდელ ვარსკვლავ ლინდსი ლოხანთან. მან უარი თქვა ჟურნალის პირველ შეთავაზებაზე, დამაცირებულად მიიჩნია 750 ათას დოლარად გატიტვლება. მილიონ დოლარზე კი დათანხმდა. ბევრმა ექსპერტმა განაცხადა, რომ ჟურნალის ხელმძღვანელობამ ასეთი ფული ქარს გაატანა, როცა ხელშეკრულება გააფორმა რაგბისტის დენი კოპრიანის სატრფოსთან.

ჟურნალის 2012 წლის იანვარ-თებერვლის ნომრის ყდაზე დაიბეჭდა 25 წლის ლოხანის დიდებული ფოტო მონროს პოზაში. სურათი გამოჩნდა ქსელში ორი კვირით ადრე ნომრის გასაყიდად გამოტანამდე. პირველი ფოტოსურათი გამოაქვეყნა სკანდალურად ცნობილმა პერეს ჰილტონმა, ცნობილ ადამიანებზე ახალი ამბების შეგროვებაზე რომაა დახელოვნებული.

ისე რომ, ლამაზმან ლინდსის არ გაემტყუნება. ჟურნალის ელექტროვერსიის გამოჩენისთანავე მკვეთრად გაიზარდა მასზე ხელმომწერთა რიცხვი. პრესის გამავრცელებლებმა კი სასწრაფოდ გაზარდეს შეკვეთები იანვარ-თებერვლის ნომერზე. ისეთ მეგალიპოლისშიც კი, როგორიცაა ნიუ-იორკი და ლოს-ანჯელესი, ჟურნალზე მოთხოვნა რამდენჯერმე გაიზარდა. განმეორებით შეკვეთებს აგზავნიან ისეთი ქალაქებიც, სადაც ეს ჟურნალი მაინცდამაინც არ სალდებოდა.

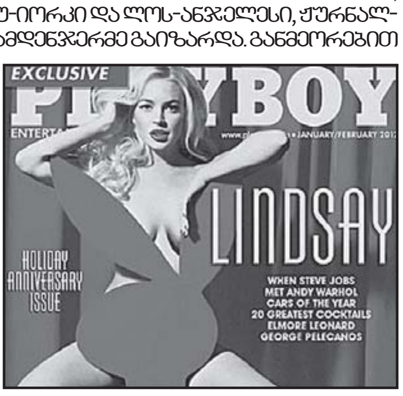

ყოველივე ეს კი ერთხელ კიდევ ამტკიცებს, რომ ლინდსიმ იცის თავისი ფასი.

ტრადიციები

აფრიკული საცივი - ლუდში ჩაშუშული ანაკონდა?

2011 წელი უკვე დადგა ახალ ზელანდიაში, ფიჯისა და ტონგაში. ცოტა ხანში ახალ წელს ავსტრალიაში, მარშალის კუნძულებსა და ოკეანიის სხვა კუნძლებზე იზეიმებენ.

უცხოური მედიასაშუალებების ინფორმაციით, სიდნეიში ახალ წელს პომპეზურად აღნიშნავენ.

ავსტრალიაში 2011 წელს მსოფლიოში ყველაზე მასშტაბური ფოიერვერკით შეხვდებიან. პომპეზური ღონისძიებები იგეგმება ევროპისა და აშშ-ს დიდ ქვეყნებში.

ხოლო აფრიკაში არც ნაძვის ხეს დგამენ და არც ახალი წელია განსაკუთრებული დღესასწაული. დიდი-დიდი ჩინურ ფეიერვერკს თუ გაუშვებს ვინმე. უფრო შობის დღესასწაულს ზეიმობენ. მთელი ღამე ეკლესიაში ლოცულობენ. ეთიოპიელები ღრმად მორწმუნე მართლმადიდებლები არიან.

ეთიოპიელების დღესასწაული ლოცვაა, სადღესასწაულო სუფრა?

ყველაფერს ჭამენ, ვირთხებ-

საც კი. კატა, სპილო, ნიანგი, მაიმუნი, ყველაფერი იჭმევა...

ვინც მკვდარი მაიმუნის, ნიანგის ყიდვას ახერხებს, შეძლებულ კაცად ითვლება. გზის პირებზე დაინახავთ გასაყიდად ჩამოკიდებულ მკვდარ მაიმუნს, გაკოჭილ ნიანგს, ჯოხზე გადაკიდებულ გველსა და ერთ-ორ სიმინდის ტაროს. ცოცხალ კაიმანს იყიდიან და მერე შინ კლავენ. პირველად გაკოჭილი და ტაშტში ჩასმული კაიმანი რომ დავინახე, გამიკვირდა, რა არისმეთქი? უნდა დავკლათ და შევჭამოთო, ამიხსნეს. სხვათა შორის, ნიანგის წვნიანი ძალიან გემრიელია. სადღესასწაულო კერძად ითვლება ლუდში ჩაშუშული ანაკონდა და ბოა, კობრი შოკოლადში.

ისე, მხიარულება არ აკლიათ აფრიკელებს. მაგალითად, ქორწილი ერთკვირიანი იციან (ცოლის შესართავად აუცილებელი პირობაა ჩუკუდუს ყოლა. ჩუკუდუ ხის ველოსიპედია; თუ არ გყავს, ქალს არ მოგათხოვებენ), საჭმელ-სასმელი არა აქვთ და ამდენი ენერგია საიდან? თურმე დაფხვნილ ებორას ჭამენ. ებორა ხეა, ჰალუცინოგენი. შეჭამენ ერთ კოვზს და ილხენენ. სასმელიც უყვართ ძალიან.

ერთხელ ლუდის ქარხანა გაჩერდა და ისეთი ამბავი ატყდა, კამერუნიდან და კონგო-ბრაზავილიდან ძლივს მოასწრეს ლუდის შემოტანა, თორემ რევოლუცია გარდაუვალი იყო. ხალხს არ ადარდებს სიღარიბე, არ აწუხებს, ჩაუჭრიან თუ არა შუქს. აი, ლუდი და სასმელი რომ შემოაკლდეთ, ქვეყანას ნაცარტუტად აქცევენ. საღამოს გამოთრობა და ცეკვა ჩვეულებრივი ამბავია. თუ ლუდი არა აქვთ, ბანანის ღვინოს სვამენ.

ნატა ნიბლაძე

ხსოვნა

ნოდარ ტარასაშვილი

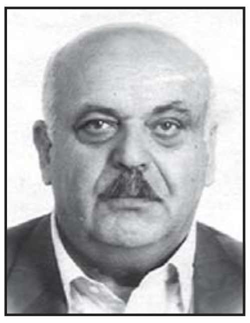

გარდაიცვალა სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ბიოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ნოდარ გიორგის ძე ტარასაშვილი.

იგი დაიბადა 1931 წელს ცნობილი ნიადაგმცოდნე პროფესორის გიორგი ტარასაშვილის ოჯახში, რამაც განაპირობა მისი პროფესიის არჩევა და გაჰყვა მამის კვალს.

1954 წ. დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის სატყეო-სამეურნეო ფაკულტეტი. ინსტიტუტის დამთავრებისთანავე დაიწყო მუშაობა საკავშირო გაერთიანება „ტყეპროექტის“ ამიერკავკასიის ფილიალში ინჟინრად. 1959 წ. ჩაირიცხა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სატყეო ინსტიტუტის ასპირანტურაში, რომელიც წარჩინებით დაამთავრა და 1962 წ. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია მოსკოვის ლომონოსოვის უნივერსიტეტში, სადოქტორო დისერტაცია კი დაიცვა 1979 წ. ნოვოსიბირსკში.

1959 წლიდან 2007 წლამდე მუშაობდა ვასილ გულისაშვილის სატყეო ინსტიტუტში მეცნიერ-თანამშრომლად, ნიადაგმცოდნეობის განყოფილების უფროსად, შემდეგ კი დირექტორის მოადგილედ სამეცნიერო დარგში.

ნ. ტარასაშვილის სამეცნიერო მოღვაწეობა მიეძღვნა ტყის მცენარეულობისა და ნიადაგის ურთიერთობას, მათი ურთიერთგავლენის შესწავლასა და ნიადაგების ნაყოფიერების ამაღლების ბიოლოგიური მეთოდების დამუშავებას.

ქართულ საზოგადოებას დააკლდა ღირსეული სატყეო ნიადაგმცოდნეობის ერთ-ერთი თვალსაჩინო სპეციალისტი, რომელსაც თავისი ცოდნითა და დაუღალავი შემართებით დალაშქრული ჰქონდა საქართველოს ტყეები იმ უდიდეს კორიფეებთან ერთად, რომლებიც იყვნენ ვასილ გულისაშვილი, ვიქტორ მირზაშვილი, გიორგი გიგაური, ირაკლი შავლიაშვილი და სხვ.

საქართველოს ბუნების დიდ გულშემატკივარს ნ. ტარასაშვილს თვალსაწიერი არასოდეს შეუზღუდავს, იგი მუდამ გახლდათ სატყეო საქმისა და ბუნების დაცვის ალმავლობის მონაწილე, რომლის გვერდით ყოფნა და მუშაობა ბევრისმომცემი და საამაყო გახლდათ.

ნ. ტარასაშვილი დიდი ავტორიტეტით სარგებლობდა როგორც საქართველოს სატყეო მეცნიერების გამოჩენილ მკვლევარებსა და სპეციალისტებს შორის, ისე საზღვარგარეთის გამოჩენილ მეცნიერებთან.

მის კალამს ეკუთვნის 130-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ, ასევე სატყეო ნიადაგმცოდნეობაში პრაქტიკული ინსტრუქციები.

ნ. ტარასაშვილი იყო უსაზღვროდ კეთილშობილი, თბილი და პატიოსნების განსახიერება, რომელსაც თავისი ცხოვრების მანძილზე წინა პლანზე ჰქონდა წამოწეული მეგობრების უსაზღვრო სიყვარული და პატივისცემა, რაც მისი ცხოვრების კრედო იყო.

გულისხმიერი, შრომაში თავდადებული, ოჯახისა და თავის ქვეყნის მოყვარული ადამიანის ნ. ტარასაშვილის ხსოვნა მარად დარჩება ყველა მეტყევის, ბუნების ქომაგის, მეგობრების, კოლეგების, ყოფილი თანამშრომლებისა და მისი აღზრდილების გულებში.

საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის
ვასილ გულისაშვილის სატყეო ინსტიტუტი,
საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემია.

უახლოესი მეგობრები შოთა ჯაოშვილი, პეტრე დუნდუა, გივი ვაჩნაძე იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა სატყეო მეურნეობის ღვაწლმოსილი მუშაკი, საქართველოს სოფლის მეურნეობის აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საქართველოს დამსახურებული მეტყევე, მაღალზნეობრივი თვისებებით, სიკეთით და გულისხმიერებით გამორჩეული მამულიშვილი

ნოდარ ტარასაშვილი

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ფრიდონ ინჯიას ოჯახი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაეცვალა დეიდა, ქალბატონი

თათუშა ნაჭყებია-მიქაია

გამოსვენება 31 XII, 14 სთ. მარტვილის რაიონის სოფელი ონოღია.

ავთანდილ იაშვილი, კოტე სამუშია, თეიმურაზ ლოლობერიძე, თეიმურაზ ბერიშვილი, ვახტანგ თოდუა, თორნიკე აფაქიძე, ვახტანგ ამაშუკელი, გენო შეროზია, პავლე გიორგობიანი, რეზო სახოკია თანაგრძნობას უცხადებენ ბატონ ფრიდონ და დავით ინჯიებს დეიდის ქალბატონ

თათუშა ნაჭყებია-მიქაიას

გარდაცვალების გამო.

შპს „ახალი ქსელებისა“ და „ახტელის“ ადმინისტრაცია და თანამშრომლები თანაგრძნობას უცხადებენ ბატონ ფრიდონ და დავით ინჯიებს დეიდის ქალბატონ

თათუშა ნაჭყებია-მიქაიას

გარდაცვალების გამო.

შპს „ოპტიკურ-ბოჭკოვანი ტელეკომუნიკაციის ქსელი — ფოპტნეტის“ თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ბატონ ფრიდონ და დავით ინჯიებს ოჯახებით, დეიდის

თათუშა ნაჭყებია-მიქაიას

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

შპს „ახალი ქსელებისა“ და „ახტელის“ ადმინისტრაცია და თანამშრომლები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ მძიმე და ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა კავშირგაბმულობის სისტემის ღვაწლმოსილი და დამსახურებული მუშაკი

კარლო სულხანიშვილი

და თანაგრძნობას უცხადებენ მისი ოჯახის წევრებს.

ფრიდონ ინჯია, ილია ინჯია, ავთანდილ იაშვილი, კოტე სამუშია, თეიმურაზ ლოლობერიძე, თეიმურაზ ბერიშვილი, ვახტანგ თოდუა, ვახტანგ ამაშუკელი, პავლე გიორგობიანი ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ მძიმე და ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა კავშირგაბმულობის სისტემის ღვაწლმოსილი და დამსახურებული მუშაკი

კარლო სულხანიშვილი

და თანაგრძნობას უცხადებენ მისი ოჯახის წევრებს და ახლობლებს.

შპს „ოპტიკურ-ბოჭკოვანი ტელეკომუნიკაციის ქსელი — ფოპტნეტის“ თანამშრომლები ღრმა მწუხარებას გამოთქვამენ დირექტორის მოადგილის

კარლო ნიკოლოზის ძე სულხანიშვილის

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს და ახლობლებს.

შვილები მანანა, დავით ერისთავები, დისწულები არჩილ ხომასურიძე, დუდანა, არჩილ ჩიხლაძეები, ძმისწული გიორგი ცინცაძე, მანანა სარიშვილი, რომან შაქარიშვილი, ბიძაშვილები გიორგი მაღულარია, ციცო, მარინა ჯაყელები, დიტო შაქარიშვილი, თამრიკო მაღულარია, მარინა ბალანჩივაძე, მანანა მგალობლიშვილი, დალი გორდეზიანი, რეზო ერისთავი, მზია გზირიშვილი, ნანა თოფურია იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნინო (ციცო) ცინცაძე

პანაშვიდი 29, 30 XII, 17 სთ. მცხეთის ქ. №8, III სადარბაზო, V სართული, დაკრძალვა 31.XII, 14 სთ.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ჟურნალისტ ირმა ინაშვილს მამის

ჯემალ ინაშვილის

გარდაცვალების გამო.

აბაშის მუნიციპალიტეტის საკრებულო და გამგეობა მწუხარებას გამოხატავს

გულნაზი პაპავა-ჩაჩავას

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებს მეუღლეს, მხედარ ჩაჩავას და სხვა ჭირისუფალთ.

გივი ლომინაძე ოჯახით თანაუგრძნობს მხედარ ჩაჩავას მეუღლის

გულნაზი პაპავა-ჩაჩავას

გარდაცვალების გამო.

თენგიზ კალანდაძე ოჯახით თანაუგრძნობს მხედარ ჩაჩავას მეუღლის

გულნაზი პაპავა-ჩაჩავას

გარდაცვალების გამო.

გიორგი დუნდუა ოჯახით მწუხარებას გამოხატავს

გულნაზი პაპავა-ჩაჩავას

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებს მეუღლეს, მხედარ ჩაჩავას და სხვა ჭირისუფალთ.

რუსლან რუსია, სპარტაკ ქობულია თანაუგრძნობენ ბატონ მხედარ ჩაჩავას ცოლისა და ცოლისძმის

გულნაზი და მერაბ პაპავების

გარდაცვალების გამო.

მარინა კანდელაკი თანაუგრძნობს მხედარ ჩაჩავას მეუღლის

გულნაზი პაპავა-ჩაჩავას

გარდაცვალების გამო.

ფრიდონ ინჯია, ილია ინჯია, ავთანდილ იაშვილი, კოტე სამუშია, თემურ ბერიშვილი, ვახტანგ თოდუა, თორნიკე აფაქიძე, ლევან ინჯია, დემურ ინჯია, ვახტანგ ამაშუკელი თანაგრძნობას უცხადებენ ბატონ თემურ ლოლობერიძეს დის ქალბატონი

მარინა ლოლობერიძე-ფოფხაძის

გარდაცვალების გამო.

შპს „ოპტიკურ-ბოჭკოვანი ტელეკომუნიკაციის ქსელი — ფოპტნეტის“ და შპს „სისტემ-ნეტის“ თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ბატონ თეიმურაზ ლოლობერიძეს დის

მარინა ლოლობერიძე-ფოფხაძის

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს და ახლობლებს.

ფრიდონ ინჯია, ილია ინჯია, ავთანდილ იაშვილი, კოტე სამუშია, თეიმურაზ ბერიშვილი, ვახტანგ თოდუა, თორნიკე აფაქიძე, ლევან ინჯია, დემურ ინჯია, ვახტანგ ამაშუკელი, გენო შეროზია, რეზო სახოკია, ნუგზარ ბენდიაშვილი თანაგრძნობას უცხადებენ ბატონ თეიმურაზ ლოლობერიძეს დის ქალბატონი

მარინა ლოლობერიძე-ფოფხაძის

გარდაცვალების გამო.

ტრაგიკული სტატისტიკა

ეს საშიში ჰონდურასი...

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ ახლახან ისტორიაში პირველი დოკუმენტი შეიმუშავა ჰომიციდის შესახებ, რომელიც ადამიანის მიერ ადამიანის მკვლელობას ეხება და ოფიციალურ სტატისტიკაზეა აგებული. მასში ომის, შეიარაღებულ კონფლიქტთა მსხვერპლი და სასამართლო განაჩენებით სიკვდილით დასჯილები არ შედიან. მთლიანად კი დედამიწაზე შარშან კრიმინალურ დანაშაულთა შედეგად დაახლოებით 468 ათასი კაცი დაიღუპა! იმავე სტატისტიკით, ყოველ წუთში კრიმინალური დანაშაულის მსხვერპლი დედამიწაზე ერთი კაცი ხდება.

ამ მხრივ მსოფლიოში ყველაზე საშიში ადგილებია **ჰონდურასი** (100 ათას მოსახლეზე 82 მკვლელობა), **ელ-სალვადორი** (66), **კოტ-დ'ივუარი** (56,9), **იამაიკა** (52 და **ვენესუელა** (49). აბსოლუტური მაჩვენებლებით კი ლიდერია **ბრაზილია,** სადაც წელიწადში 44 ათასი კრიმინალური მიზეზით მიცვალებულია.

რაც შეეხება კონტინენტებს, სურათი ასეთია: მკვლელობათა **36 პროცენტი მოდის აფრიკაზე, 31 პროცენტი – ჩრდილო და სამხრეთ ამერიკაზე, 27 პროცენტი – აზიაზე, 5 პროცენტი – ევროპაზე და 1 პროცენტი – ოკეანეთზე.** აღსანიშნავია, რომ ევროპის ქვეყნებში 100 ათას მოსახლეზე 0,5-დან 1,3 მკვლელობამდე ხდება.

იმავე სტატისტიკის თანახმად, პოსტსაბჭოთა სივრცეში, 100 სულ მოსახლეზე ჰომიციდის მიხედვით აბსოლუტური ლიდერია **რუსეთი, სადაც ეს მაჩვენებელი 11,2 კაცს უდრის. 2. ყაზახეთი (10,7); 3. ყირგიზეთი (8); 4. ლიტვა (7,5); 5. მოლდოვა (6,6); 6-7. ბელარუსი, ესტონეთი (5); 8. უკრაინა (4,8); 9. თურქმენეთი (4,4); 10-11 ლატვია, საქართველო (4); 12. უზბეკეთი (3,1); 13. სომხეთი (2,8); 14. აზერბაიჯანი (2); 15. ტაჯიკეთი (1,8).**

ჰომოციდის მსხვერპლნი, უფრო ხშირად, მსოფლიო სტატისტიკის მიხედვით, მამაკაცები ხდებიან (82 პროცენტი). ამერიკაში ეს პროცენტი კიდევ უფრო მეტად მაღალია და 90 პროცენტს უდრის, ევროპაში კი 73 პროცენტს. ყველაზე ხშირია მამაკაცთა მკვლელობები 15-22 წლის ასაკოვან ჯგუფში და უფრო ხშირად მათი მკვლელები უცნობები არიან (48 პროცენტი).

ინფორმაცია თემაში

საქართველოს შს სამინისტროს წლევანდელი ცხრა თვის მონაცემებით, შარშან განზრახ მკვლელობის 129 შემთხვევა იყო, წლეულს ამ მძიმე დანაშაულის 86 შემთხვევა მოხდა. შარშან მკვლელობის მცდელობის 188 ფაქტი დაფიქსირდა, წლეულს – 185.

დალი ხუნდაძე

ყველას რაიმე აქვს სახსოვარი

ქეთევან ბახტაძე და შურა მგელაძე

მოსაგონარი დაბადებიდან 100 წლისთავზე

ელვისებურად გარბის დრო და ისტორიის სკივრში გადააქვს მოვლენები და ამ მოვლენების შემქმნელი ადამიანების სახეები... ყველა ოჯახს ჰყავს მოსაგონებლად უსაყვარლესი პიროვნებები, ყველას სურს განსაკუთრებული სითბოთი შემოსოს მათი პიროვნული ხიბლი. ჩვენი ოჯახისათვის ასეთი თქვენ ხართ, ძვირფასო დედა და მამა. მიმდინარე წელს 100 წელი შესრულდა თქვენი დაბადებიდან. დედამ 92 წელი იცოცხლა, მამამ 75.

პატიოსანი, მშრომელი ოჯახიდან აღმოცენდა თქვენი სიცოცხლე და პატიოსნად წარიმართა შემდგომი ცხოვრება და მოღვაწეობა. 1932 წელს დაამთავრეთ სახელმწიფო უნივერსიტეტის სრული კურსი და დაიწყო ბობოქარი ცხოვრების პერიოდი, პატიოსნად ემსახურეთ სამშობლოს, ოჯახს. დედა – საქართველოს დამსახურებული მასწავლებელი, მამა – ორი ომის მონაწილე ჟურნალისტი, თადარიგის პოლკოვნიკი, კულტურის დამსახურებული მუშაკი. თქვენი ბედნიერება ალბათ ის იყო, რომ არ მოესწარით უსაყვარლესი ქალიშვილის დოდოს ადრეულ აღსასრულს.

დაბადების 100 წლისთავზე სიყვარულით მოგიგონებთ 3 შვილიშვილი, 9 შვილიშვილის შვილი და მათი 6 შთამომავალი. თქვენს ნაფუძვარზე ჯანმრთელი ყლორტები ამოდის და მრავლდება შთამომავლობა.

ჩვენს გულებში მუდამ იქნებით სიყვარულით მოსილი, შევეცდებით, არ შევარცხვინოთ თქვენი პატიოსანი სახელები და შთამომავლობას არ დავუკარგოთ იგი.

თქვენი შვილი
გურამ მგელაძე

რა გველოდება გაისად?!

რაღაი „ალიას“ პროგნოზს გადაურჩა, აწი აღარაფერი უჭირს საქართველოს

გახსოვთ, ხალხო?!. როგორ არ გემახსოვრებათ! ის კი არა, ბევრი თქვენგანი, ჩემი არ იყოს, ალბათ, დღემდე შეშინებული დადის და ნატრობს, მალე მიილიოს ეს წელიწადი და არ ახდებოდეს გაზეთ „ალიაში“ ამ ცოტა ხნის წინათ გამოქვეყნებული წინასწარმეტყველება – პროგნოზი – დეკემბერში საქართველოს გიგანტური ქარიშხალი ელოდება, შავ ზღვაში უზარმაზარი ტალღები აიქოჩრებიან და ბათუმს, ფოთს, საერთოდ, მთელ სანაპირო ზოლს ზღვაში ჩაიტანენო... ტემპერატურა მინუს 20 გრადუსამდე დაეცემაო და ა. შ. და ა. შ. „ალიელებს“ თითქმის უდასტურებდა პროგნოზს „მწვანეების“ ლიდერი გიორგი გაჩეჩილაძე, საქართველოს ჰიდრომეტცენტრის უფროსის მოადგილე ჯემალ დოლიძე კი გვარიანად „ტეხავდა“, ყველაფერი კარგად იქნებაო, ამბობდა...

ღმერთმა უშველოს ბატონ ჯემალს, ცოტა ყინვამ (და არა 20-გრადუსიანმა) მართლა მოუჭირა იმერ-ამერს, მაგრამ, რაც მთავარია, მშვიდობიანად მთავრდება 2011.

მერე რა, მიზანი ამართლებს საშუალებასო, იტყვიან „ალიელები“, მთავარია, რომ იმ დღეს ჩვენს გაზეთს ქვეყანა დაიტაცებდა, შენ რა გესმის სენსაციური მასალისა და თავისუფალი სიტყვის გაზეთ „კომუნისტში“ გამოზრდილოო... ახიც იქნება ჩემზე... ისე, სტრასბურგი ახლა მოდაშია და ჩვენ – უამრავმა შიშნაჭამმა მკითხველმა რომ ვუჩივლოთ „ალიას“, იქნებ, ევროსასამართლომ ვალიდოლის ფული მაინც გვარგუნოს...

ასეა თუ ისე (შაყირს მოუკვდა ბებია!), მგონი, მშვიდობიანად გადავაგორეთ ეს წელიწადიც და 2012 უკეთესი ყოფილიყოს საქართველოსთვის, თქვენთვის, ჩვენთვის, მთელი ქართული მასმედიისთვის, ნაკლები ჭორისა და მეტი სიმართლის გზით გვევლოს, კოლეგებო!

ვილენ მარდალეიშვილი

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 299-62-77; 599 32-85-76.

ანეკდოტები

– მიხო, რისი კეთება გიყვარს ყოველ დილით ახალგაღვიძებულს?
– ძილის შებრუნება.

* * *

სიახლე მორიგ არჩევნებზე: საარჩევნო ურნები აღიჭურვება კამერებით, რომლებშიც ბიულეტენების დათვლის დროს დამკვირვებლებს ჩასვამენ.

* * *

არჩევნებისას ცესკო საარჩევნო ურნებში დაამონტაჟებს სპეციალურ კამერებს, რომლებიც ფალსიფიცირების დროს გაწითლდებიან და მორცხვად მიაბრუნებენ თავს.

* * *

ქმარმა გადაწყვიტა, ცოლის მშობიარობას დასწრებოდა. როდესაც ცოლს სამშობიარო ჭინთვები დაეწყო, ქმარს გული წაუვიდა. მოასულიერეს. ბავშვის დაბადებამდე მან კიდევ ორჯერ დაკარგა გონება. ბოლოს, როგორც იქნა, მიახარეს, მამა გახდითო!

– გოგოა თუ ბიჭი? – ძლივს ამოილუღლუღა.
– გოგოა!
– მადლობა ღმერთს! ის მაინც არ დაიტანჯება ჩემსავით!

* * *

ნებისმიერი მაღალშემოსავლიანი ბიზნესი სინდისის გაყიდვით იწყება.

* * *

თუ გინდათ, რომ პრეზიდენტის საახალწლო მიმართვით დატკბეთ, ბოლომდე უნდა ჩაუწიოთ ხმა ტელევიზორს, ჩართოთ რაიმე სასიამოვნო მუსიკა და დახუჭოთ თვალები.

* * *

– მიხო, რად მოუყევი მთელ კლასს, რომ შენი მათემატიკის მასწავლებელი კინოთეატრში მასწავლებელს კოცნიდა? – საყვედურობს მამა შვილს.
– თვითონ მთხოვა და რა მექნა?
– ვინ გთხოვა, ქეთო მასწავლებელმა?
– ჰო.
– როგორ თუ, გთხოვა?
– როგორ და, მითხრა, მაგ უკანა მერხზე რაღაცას რომ ეჩურჩულები ბავშვებს და აცინებ, ხმამაღლა მოგვიყევი, რომ ყველამ გავიცინოთო!

კადრი

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (დავით აღმაშენებლის 150. ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ძოგულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24